2ኛ ጢሞቴዎስ መልዕክት

የጥናት መምሪያና ማብራሪያ

በ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት ተጽፎ የተዘጋጀ

አማርኛ Bible

ወደ ጸጋውና ወደ ድሉ ጉዞ፤ እንኳን ደህና መጡ!

ይህ መጽሐፍ በታላቁ ሐዋርያ ጳውሎስና በሚወደው ልጁ ጢሞቴዎስ መካከል ያለውን ጥልቅ መንፈሳዊ ትስስርና ሰማያዊ አደራ የምንመለከትበት ልዩ መመሪያ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮም ወኅኒ ቤት በጨለማና በብርድ ውስጥ ሆኖ የጻፈው ይህ ሁለተኛው የጢሞቴዎስ መልእክት ዛሬ ለእርስዎ የብርሃንና የሙቀት ምንጭ ሆኖ ተዘጋጅቷል። በእያንዳንዱ ገጽ ላይ የእግዚአብሔርን ቃል የማይታሰር ኃይል፣ የትንሣኤውን ተስፋና በመከራ ውስጥ የሚገኘውን መለኮታዊ ሰላም እያጣጣሙ ይጓዛሉ።

የዚህ ጥናት ዋና ዓላማ የእግዚአብሔርን ቃል በልብዎ ውስጥ ሕያው አድርገው እንዲይዙ፣ በጸጋው እንዲበረቱና እንደ ጢሞቴዎስ ለተቀበሉት ሰማያዊ አደራ ታማኝ ሆነው እንዲቆሙ መርዳት ነው። መጽሐፉን ማንበብ ሲጀምሩ መንፈስ ቅዱስ ልብዎን እንዲከፍተውና አዲስ መንፈሳዊ ራእይ እንዲሰጥዎት በጸሎት ይጀምሩ። በቃሉ ውስጥ የሚገኘው ጥበብ ለሕይወትዎ ስንቅ፣ ለሩጫዎ ደግሞ ብርታት ይሆንልዎታል። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምና ጸጋ በዚህ ጥናት ሁሉ ከእርስዎ ጋር ይሁን።

ለግል ጥናት፣ ለቤተሰብ አምልኮ ወይም **በቡድን ለሚደረግ የቃል ውይይት** እንዲመች ተደርጎ የተዘጋጀው ይህ መጽሐፍ፣ እውነትን ለሚጠሙና ነፃነትን ለሚናፍቁ ሁሉ የተበረከተ ነጻ ስጦታ ነው። ቃሉን ስታጠኑ የጌታ ጸጋ በልባችሁ ይብራ፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ከእውነት ወደ እውነት እየመራችሁ ለክብሩ ያብቃችሁ።

ስለ አገልግሎታችን፡- የሕይወት እንጀራ አገልግሎት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ሁሉም ሰው ሊረዳው በሚችል ቀላልና ማራኪ አቀራረብ ለማድረስ የሚሠራ የወንጌል አገልግሎት ነው።

በነጻ የተሰጠ! ለሽያጭ የማይውል!!!

2ኛ ጢሞቴዎስ መልዕክት

የጥናት መምሪያና ማብራሪያ

አማርኛ

Ethiopia

Copyright © 2026, የቅጂ መብት ባለቤት፡- © 2026 የሕይወት እንጀራ አገልግሎት (Yehiwot Enjera Ministry) የአጠቃቀም ፈቃድ፡- ይህ የጥናት መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ለሁሉም በነጻ እንዲደርስ ታስቦ የተዘጋጀ ነው። በመሆኑም የሚከተሉትን መመሪያዎች በመከተል በነጻነት መጠቀም ይቻላል፡- የምንጭ ምስክርነት፡- ይህንን ጽሑፍ በማንኛውም መድረክ ሲጠቀሙ ወይም ሲያሰራጩ የይዘቱን ምንጭ (የሕይወት እንጀራ አገልግሎት) መጥቀስ ይኖርብዎታል። ለሽያጭ ያልቀረበ፡- ይህንን የጥናት መጽሐፍ ለማንኛውም ዓይነት የንግድ ሥራ ወይም ገቢ ለማግኛ መጠቀም በጥብቅ የተከለከለ ነው። ይዘቱን አለመለወጥ፡- የመጽሐፉን ይዘት ሳይለውጡ፣ ሳይጨምሩ ወይም ሳይቀንሱ እንዳለ ለሌሎች ማጋራት፣ ፕሪንት ማድረግና አባዝቶ ማሰራጨት ይቻላል። "...በነጻ የተቀበላችሁትንም በነጻ ስጡ።" (ማቴ 10፡8) በሚለው መለኮታዊ መመሪያ መሠረት፣ ይህ የጥናት መመሪያ ለወንጌል አገልግሎትና ለቅዱሳን መታነጽ በነጻ እንዲውል ተፈቅዷል።

http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/
You may not use this work for commercial purposes. You may adapt and add to this work. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

የ2ኛ ጢሞቴዎስ መልእክት ጥልቅ ጥናት፡ ታሪካዊ፣ ዳራዊ እና ሥነ-መለኮታዊ ትንተና መግቢያ እና ታሪካዊ ዳራ

የሁለተኛ ጢሞቴዎስ መልእክት በሐዲስ ኪዳን ውስጥ ከሚገኙት ዐሥራ አራቱ የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቶች መካከል የመጨረሻውና እጅግ ልብ የሚነካው የግል ደብዳቤ ነው ። ይህ መልእክት የተጻፈው ሐዋርያው ጳውሎስ በሮም ለሁለተኛ ጊዜ ታስሮ በነበረበት ወቅት፣ ማለትም በ64 እና በ67 ዓ.ም መካከል ባለው ጊዜ ውስጥ እንደሆነ የታሪክ ምሁራን ይስማማሉ ። ጳውሎስ በመጀመሪያው የሮም እስራቱ ወቅት (በሐዋርያት ሥራ 28 ላይ የተጠቀሰው) በራሱ በተከራየው ቤት ውስጥ የመኖርና ወንጌልን የመስበክ የተወሰነ ነፃነት ነበረው ። ሆኖም በዚህኛው ሁለተኛ እስራት ግን ሁኔታው እጅግ አስከፊ ነበር። ሐዋርያው በማመርቲን (Mamertine) በሚባለው፣ በሮም ከተማ ስር በሚገኝ ጨለማ፣ ቀዝቃዛና እርጥበት አዘል በሆነ የወህኒ ቤት ውስጥ ተዘግቶበት ነበር ። ይህ ወቅት የሮም ንጉሥ ኔሮ ከተማዋን ካቃጠለ በኋላ (በ64 ዓ.ም) ክርስቲያኖችን ለቃጠሎው ተጠያቂ በማድረግ ከፍተኛ ስደትና ግድያ የጀመረበት ወቅት ነበር ።

መልእክቱ የተላከው በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በማገልገል ላይ ለነበረውና የጳውሎስ "የእምነት ልጅ" ለተባለው ለጢሞቴዎስ ነው ። ጢሞቴዎስ ከጳውሎስ ጋር በሁለተኛውና በሦስተኛው የሐዋርያዊ ጉዞዎች ላይ አብሮ ያገለገለ፣ በሊስጥራ፣ በፊልጵስዩስና በቆሮንቶስ የነበሩትን አብያተ ክርስቲያናት በማነጽ ረገድ ከፍተኛ ድርሻ የነበረው ወጣት መሪ ነው ። ጳውሎስ ይህን መልእክት የጻፈው ጢሞቴዎስን እንዲመጣ ለመጥራት ብቻ ሳይሆን፣ እርሱ ከሞተ በኋላ የወንጌል አደራ እንዳይቋረጥ፣ የሐሰት ትምህርቶችን እንዲከላከልና በታማኝነት እንዲጸና የመጨረሻውን መመሪያ ለመስጠት ነው ። በመሆኑም ይህ መልእክት የሐዋርያው "የመጨረሻ ኑዛዜ" (Last Will and Testament) ተደርጎ ይወሰዳል ።

ምዕራፍ 1

የሐዋርያው ሰላምታ እና የጠራ ሕሊና (1፡1፡1–4)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሰላም ለእናንተ ይሁን ቅዱሳን! ዛሬ ደግሞ እጅግ ልብ የሚነካና መንፈሳዊ ወኔን የሚቀሰቅስ አዲስ ጉዞ እንጀምራለን። ይህም ሁለተኛው የጢሞቴዎስ መልእክት ነው። ይህ ደብዳቤ ሐዋርያው ጳውሎስ ሕይወቱ ሊያልፍ ጥቂት ጊዜ ሲቀረው በሮም ወኅኒ ቤት ሆኖ የጻፈው "የመጨረሻ ኑዛዜው" ተብሎ ሊጠራ የሚችል ድንቅ መልእክት ነው። ዛሬ በምዕራፍ 1 ቁጥር 1 እስከ 4 ያለውን የሰላምታና የናፍቆት ክፍል በጥልቀት እንመለከታለን።

ሐዋርያዊ ጥሪና የሕይወት ተስፋ (ቁጥር 1)፡- ጳውሎስ ደብዳቤውን የሚጀምረው "በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው የሕይወት ተስፋ መሠረት በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ በሆነ በጳውሎስ" በማለት ነው። እዚህ ጋር ልብ በሉ! ጳውሎስ ያለው በጨለማ ወኅኒ ቤት ውስጥ ሆኖ ሞቱን እየተጠባበቀ ነው፤ ነገር ግን አሁንም የሚናገረው ስለ "ሕይወት ተስፋ" ነው። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ ክርስቲያን በሞት ጥላ መካከል እንኳ ቢሆን በክርስቶስ ያለውን የዘላለም ሕይወት ተስፋ አጥብቆ እንደሚይዝ ነው። ሐዋርያነቱም በገዛ ፈቃዱ ሳይሆን "በእግዚአብሔር ፈቃድ" መሆኑን በመግለጽ ለተልእኮው ያለውን ታማኝነት ያረጋግጣል።

የእናትና የአባት ፍቅር (ቁጥር 2)፡- ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "ለሚወደው ልጁ" በማለት ይጠራዋል።ይህ መጠሪያ በመካከላቸው የነበረው ግንኙነት የአስተማሪና የተማሪ ብቻ ሳይሆን የጥልቅ ፍቅርና የቤተሰብ ትስስር እንደነበረ ያሳያል። ጳውሎስ ለልጁ የሚመኘው "ጸጋ፣ ምሕረት፣ ሰላም" ከአብ ከእግዚአብሔርና ከጌታችን ከክርስቶስ ኢየሱስ እንዲሆንለት ነው። በተለይም በስደትና በፈተና መካከል ላለ አገልጋይ እነዚህ ሦስቱ ሰማያዊ ስጦታዎች የሕይወቱ መደገፊያዎች ናቸው።

የንጹሕ ሕሊና ምስክርነት (ቁጥር 3)፡- ሐዋርያው "ከአባቶቼ ጀምሬ በንጹሕ ሕሊና የማገለግለውን እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ" ይላል፡፡ ጳውሎስ በእስር ቤት ሆኖ ሕሊናው ግን ነፃ ነበር፡፡ ንጹሕ ሕሊና ማለት እግዚአብሔር በሚያውቀው እውነት ላይ መቆም ማለት ነው፡፡ ጳውሎስ ሌሊትና ቀን በጸሎቱ ጢሞቴዎስን እንደሚያስበው በመግለጽ፣ ለአገልግሎት ተተኪው ያለውን ትጋትና ኃላፊነት ያሳያል፡፡እውነተኛ አባት ለልጁ በሩቅ ሆኖ የሚሰጠው ትልቁ ስጦታ ጸሎት ነው፡

የእንባና የደስታ ናፍቆት (ቁጥር 4)፡- ጳውሎስ የጢሞቴዎስን "እንባ" ያስባል፡፡ ይህ እንባ ምናልባትም ለመጨረሻ ጊዜ ሲለያዩ የፈሰሰ የፍቅርና የናፍቆት እንባ ሊሆን ይችላል፡፡ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ለማየት እጅግ ይናፍቃል፤ ይህም ናፍቆት "ደስታ ይሞላብኝ ዘንድ" የሚል ዓላማ አለው፡፡ ቅዱሳን በአካል ሲገናኙና ልብ ለልብ ሲጨዋወቱ የሚገኘው ደስታ ከምንም በላይ ነው፡፡ ጳውሎስ በሞት አፋፍ ላይ ሆኖ እንኳ የሚያስበው ስለ ራሱ ሥቃይ ሳይሆን ልጁን አይቶ ስለ መጽናናት ነው፡፡

በአጠቃላይ ይህ ክፍል የሚያስተምረን በእምነት ውስጥ ያለውን ጥልቅ ፍቅርና የንጹሕ ሕሊናን አስፈላጊነት ነው፡፡ እኛም ዛሬ በሕይወታችን ውስጥ ለምንወዳቸው ሰዎች የምንጸልይ፣ በንጹሕ ሕሊና ጌታን የምናገለግልና በክርስቶስ ባለው የሕይወት ተስፋ የምንጸና እንድንሆን ጌታ ይርዳን፡፡ ጸጋው ከሁላችሁ ጋር ይሁን፡፡ አሜን፡፡

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ሐዋርያነቱን "በእግዚአብሔር ፈቃድ" እንደሆነ መጥቀሱ ለዛሬዎቹ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ስለ ሥልጣን ምንጭ ምን ያስተምራል?

"በክርስቶስ ኢየሱስ ያለ የሕይወት ተስፋ" የሚለው ሃሳብ ጳውሎስ በሞት አፋፍ ላይ ሆኖ እንዲጸና እንዴት ረድቶታል?

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ "ምሕረት" የሚለውን ቃል መጨመሩ፣ ለአገልጋዮች ከጸጋና ከሰላም በተጨማሪ ምሕረት ለምን እንደሚያስፈልጋቸው ያሳያል?

"ሌሊትና ቀን በጸሎቴ ሳላቋርጥ አስብሃለሁ" የሚለው የጳውሎስ ንግግር፣ ለመንፈሳዊ ልጆቻችን ሊኖረን ስለሚገባ የጸሎት ሕይወት ምን ይነግረናል?

ጳውሎስ ከአባቶቹ ጀምሮ በጠራ ሕሊና እንደሚያገለግል መናገሩ [1:3]፣ ከቀድሞ ታሪክና ቅርስ ጋር ያለንን ትስስር እንዴት ያብራራል?

ጢሞቴዎስ ጳውሎስን ሲሰናበት ያፈሰሰው እንባ [1:4]፣ በአገልጋዮች መካከል ሊኖር ስለሚገባው ጥልቅ ፍቅር ምን ያስተምረናል?

የጳውሎስ ከፍተኛ ናፍቆትና "በደስታ እሞላ ዘንድ" ማለቱ፣ መንፈሳዊ ወንድማማችነት ለነፍስ እረፍት ያለውን ሚና እንዴት ይገልጻል?

የእምነት ቅርስ እና መንፈሳዊ ስጦታ (5–7)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 1 ቁጥር 5 እስከ 7 ያለውን እጅግ ማራኪ ክፍል አብረን እንመረምራለን። ይህ ክፍል እምነት እንዴት ከትውልድ ወደ ትውልድ እንደሚተላለፍና እግዚአብሔር የሰጠንን ስጦታ እንዴት ማቀጣጠል እንዳለብን ያስተምረናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ በጢሞቴዎስ ውስጥ ያለውን "ግብዝነት የሌለበት እምነት" ያስባል። ይህ እምነት በጢሞቴዎስ ሕይወት ውስጥ በድንገት የበቀለ ሳይሆን ሥር ያለው ነው። ጳውሎስ እንደሚለው ይህ እምነት በመጀመሪያ በአያቱ በሎይድና በእናቱ በኤውኒቄ ውስጥ ነበረ። ይህም የሚያሳየን ቤተሰብ ለእምነት ዕድገት ትልቁ መሠረት መሆኑን ነው። እናቶችና አባቶች ለልጆቻቸው ሊያወርሱ የሚችሉት ከሁሉ የሚበልጠው ቅርስ ወርቅና ብር ሳይሆን ጌታን የመፍራትና የመውደድ ሕይወት ነው። ጢሞቴዎስ በእናቱና በአያቱ የታየውን እውነተኛ ክርስትና አይቶ ነው ያደገው።

ጳውሎስ በመቀጠል ጢሞቴዎስ በእጁ መጫን የተቀበለውን የእግዚአብሔርን ስጦታ "እንዲያነቃቃ" ወይም እንደገና እንዲያቀጣጥል ያሳስበዋል። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን የሰጠን የጸጋ ስጦታ አለ። ነገር ግን ይህ ስጦታ ካልተጠቀምንበትና ካልተጋንበት እንደ ከሰል እሳት ሊጠፋ ወይም ሊቀዘቅዝ ይችላል። ስለዚህ እንደ እሳት አጋዥ በጸሎት፣ በቃልና በአገልግሎት ያንን ስጦታ ሁልጊዜ ማቀጣጠል ይገባናል። ጌታ የሰጠን ጸጋ ዝም ብሎ የሚቀመጥ ሳይሆን ለቤተክርስቲያን ጥቅም የሚውል ነው።

እግዚአብሔር የሰጠን መንፈስ "የፍርሃት መንፈስ" አይደለም። ይልቁንም "የኃይል፣ የፍቅርና ራስን የመግዛት መንፈስ" ነው። ብዙ ጊዜ በአገልግሎትም ሆነ በሕይወት ውስጥ ፍርሃት ሊያጠቃን ይችላል። ነገር ግን ፍርሃት ከእግዚአብሔር አይደለም። እግዚአብሔር የሰጠን መንፈስ በፈተና ፊት እንድንቆም ኃይልን የሚሰጥ፣ ለሰዎች እንድንራራ ፍቅርን የሚያድልና በሁኔታዎች እንዳንወዛወዝ ራሳችንን እንድንገዛ የሚያደርግ ነው። በዚህ መንፈስ ስንመራ ደግሞ ድል አድራጊዎች እንሆናለን።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድን ትልቅ ዛፍ እናስብ፡፡ ዛፉ ትልቅ ሆኖ እንዲቆም መጀመሪያ ጠንካራ ሥር ሊኖረው ይገባል፡፡ ያ ሥር ደግሞ ከጥንት የነበረ ነው፡፡ ጢሞቴዎስ ከአያቱና ከእናቱ ያገኘው እምነት እንደ ዛፉ ሥር ነው፡፡ ነገር ግን ዛፉ ለምለም ሆኖ እንዲቀጥል ዘወትር ውኃና እንክብካቤ ያስፈልገዋል፡፡ ጳውሎስ "ስጦታውን አነቃቃ" ሲለው ዛፉን ውኃ አጠጣው ማለቱ ነው፡፡ እኛም ከአባቶቻችን የተቀበልነውን የእምነት ቅርስ ይዘን ዛሬ ያሉብንን መለኮታዊ አደራ በትጋት ልንወጣ ይገባል፡፡

በመጨረሻም ዛሬ ራሳችንን እንጠይቅ፡፡ ለእኛ ለልጆቻችንና ለቀጣዩ ትውልድ እያወረስን ያለነው ምንድን ነው? በውስጣችን ያለው የእግዚአብሔር እሳትስ እየነደደ ነው ወይስ ጠፍቷል? ፍርሃትን ጥለን በኃይልና በፍቅር መንፈስ እንነሳ፡፡ ጌታ በጸጋው ያበርታን፡፡ አሜን፡፡

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ግብዝነት የሌለበት እምነት" የሚለው አገላለጽ በሕይወታችን ውስጥ እንዴት ይገለጣል?

እናቶችና አያቶች በልጆቻቸው መንፈሳዊ ሕይወት ላይ ያላቸው ተፅዕኖ ምን ያህል እንደሆነ ከሎይድና ከኤውኒቃ ሕይወት ምን እንማራለን?

የእግዚአብሔርን ስጦታ "ማነሳሳት" ወይም "ማቀጣጠል" ሲባል በተግባር ምን ማለት ነው?

አንድ አገልጋይ የተቀበለው ጸጋ ሊቀዘቅዝ የሚችልባቸው ምክንያቶች ምን ሊሆኑ ይችላሉ?

"የፍርሃት መንፈስ" ከእግዚአብሔር አለመሆኑን ማወቃችን በሕይወታችን ውስጥ ለሚገጥሙን ስጋቶች የምንሰጠውን ምላሽ እንዴት ይለውጠዋል?

"የኃይል፣ የፍቅርና ራስን የመግዛት መንፈስ" በአገልግሎት ውስጥ የሚኖራቸው ሚዛናዊ ሚና ምንድነው?

ጢሞቴዎስ ከጳውሎስ እጅ መጫን የተቀበለው "ስጦታ" ምን ሊሆን እንደሚችል ከዐውዱ በመነሳት ተወያዩ።

በቤተሰባችን ውስጥ ያለውን የእምነት ቅርስ ለሚቀጥለው ትውልድ ለማስተላለፍ ምን እያደረግን ነው?

ስለ ወንጌል መከራን መቀበል እና የአደራ ታማኝነት (1:1:8–12)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 1 ቁጥር 8 እስከ 12 ያለውን እጅግ ብርቱና ተስፋ የሚሞላ ክፍል አብረን እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በጨለማ ወኅኒ ቤት ውስጥ ሆኖ ወጣቱን ጢሞቴዎስን በመከራ ውስጥ እንዴት መጽናት እንዳለበትና በወንጌል ማፈር ለምን እንደማይገባው ያስተምረዋል። የእግዚአብሔር ቃል ለሕይወታችን ብርታት ይሁንልን።

ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "በጌታችን ምስክርነትና በእኔ በእስረኛው አትፈር" በማለት ይመክረዋል። ብዙ ጊዜ ሰዎች ክርስቲያን ሲሆኑ ሁሉም ነገር ቀላልና ምቹ የሚሆን ይመስላቸዋል፤ ነገር ግን እውነተኛው ወንጌል መከራን ይጨምራል። ጳውሎስ ይህንን መከራ እንድንቀበል የሚጠይቀን በገዛ ኃይላችን ሳይሆን "በእግዚአብሔር ኃይል" እንደሆነ ያስረዳናል። በገዛ ኃይልህ ስትቆም ትወድቃለህ፤ በእግዚአብሔር ኃይል ስትቆም ግን በእሳት መካከል እንኳ ብትሆን በሰላም ትሻገራለህ። መከራ ለወንጌል ምስክርነት የሚከፈል የፍቅር ዋጋ ነው።

እግዚአብሔር የጠራን በቅዱስ አጠራር ነው። ይህ ጥሪ ደግሞ በእኛ መልካም ሥራ ሳይሆን ከዘላለም ዘመናት በፊት በክርስቶስ ኢየሱስ በተሰጠን ጸጋና በገዛ ፈቃዱ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሞትን ሽሮ ሕይወትንና አለመጥፋትን በወንጌል አማካኝነት ወደ ብርሃን አውጥቷል። ሞት ከእንግዲህ የመጨረሻው መድረሻችን አይደለም፤ ምክንያቱም ክርስቶስ የሞትን ኃይልና ሰንሰለት ሰብሮታል። ይህንን ታላቅ የምሥራች ለዓለም ለማብሰር ደግሞ ጳውሎስ ሰባኪና ሐዋርያ እንዲሁም መምህር ሆኖ ተሾሟል። የወንጌል ብርሃን የሞትን ጨለማ ያባርረዋል።

ጳውሎስ "በማን እንዳመንሁ አውቃለሁና" ይላል። ይህ የድልና የእምነት ቃል ነው። ጳውሎስ ያለው በምቾት አልጋ ላይ ሳይሆን በወኅኒ ቤት ውስጥ ነው፤ ሆኖም ግን "አልፍርም" ይላል። ለምን? ምክንያቱም አደራውን የሰጠው ለታማኝ ጠባቂ ነው።

ጳውሎስ ለጌታ የሰጠው አደራ (ሕይወቱንና አገልግሎቱን) እስከዚያ ቀን ድረስ ተጠብቆ እንደሚቆይ ሙሉ እርግጠኝነት አለው፡፡ እኛም ለጌታ የሰጠነው ማንነታችንና በእርሱ ላይ ያለን እምነት በታማኝ እጆች ውስጥ እንዳለ ማወቅ አለብን፡፡ ጌታ የሰጠነውን አደራ ለመጠበቅ የታመነ ነው፡፡

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድ ታማኝ ተላላኪ እጅግ ውድ የሆነ አልማዝ ለንጉሥ እንዲያደርስ ታዘዘ እንበል፡፡ በመንገዱ ላይ ሌቦች ቢመጡበት፣ ሐሩርና ቁር ቢፈራረቅበትም ተላላኪው አደራውን አጥብቆ ይይዛል፡፡ ለምን ቢባል አደራውን የሰጠው ንጉሥ ታላቅ እንደሆነና ለደከመበትም ዋጋ እንደሚሰጠው ስለሚያውቅ ነው፡፡ ጳውሎስም የወንጌልን አደራ ይዞ በመከራ ውስጥ ሲያልፍ የሚመለከተው አደራ ሰጪውን ጌታ ነው፡፡ ተላላኪው የንጉሡን ክብር እያሰበ መከራውን በደስታ ይቀበለዋል፡፡

በመጨረሻም ዛሬ እኛ በመከራ ውስጥ ብናልፍ ወይም ሰዎች ስለ እምነታችን ቢንቁን፣ በጌታችን ሊያፍረን አይገባም፡፡ እግዚአብሔር የሰጠንን አደራ ጠባቂው እርሱ ራሱ ነው፡፡ ክርስቶስ ሞትን ድል አድርጎ የዘላለም ሕይወትን ሰጥቶናልና በኩራትና በድፍረት ወንጌልን እንመስክር፡፡ በማን እንዳመንን እናውቃለንና በጸጋው እንበርታ፡፡ ጌታ ከሁላችን ጋር ይሁን፡፡ አሜን፡፡

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ስለ ጌታ ምስክርነት ወይም ስለ ታሰሩ አማኞች ማፈር በዘመናችን በምን ዓይነት ሁኔታዎች ሊገለጥ ይችላል?

"እንደ እግዚአብሔር ኃይል ስለ ወንጌል መከራን ተቀበል" የሚለው ምክር ዛሬ ላለ አማኝ ምን ትርጉም አለው?

ድኅነታችን "እንደ ሥራችን ሳይሆን እንደ ጸጋው" መሆኑ በአገልግሎት ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

ክርስቶስ "ሞትን ሽሮ ሕይወትን ወደ ብርሃን አወጣ" የሚለው ሃሳብ ለሞት ለሚፈራ ሰው የሚሰጠው ተስፋ ምንድነው?

ጳውሎስ "ያመንሁትን አውቃለሁ" ማለቱ፣ ስለ አምላካችን ያለን እውቀት በመከራ ውስጥ ለመጽናት ያለውን ሚና እንዴት ያሳያል?

እግዚአብሔር ለእኛ የሰጠንን አደራ (ወንጌልን) እስከ መጨረሻው የመጠበቅ ብቃቱ ምን ያህል ያረጋጋናል?

ጳውሎስ ራሱን ሰባኪ፣ ሐዋርያና አስተማሪ ብሎ መጥራቱ ለአንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ያሉትን የተለያዩ ኃላፊነቶች እንዴት ያሳያል?

"እስከዚያ ቀን ድረስ" የሚለው አገላለጽ ስለ ክርስቶስ ዳግም ምጽአትና ስለ ፍርድ ቀን ያለንን ዝግጁነት እንዴት ይፈትናል?

ጤናማ ቃል እና የታማኝነት ምሳሌዎች (1:13–18)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 1 ቁጥር 13 እስከ 18 ያለውን እጅግ ጥልቅ ትምህርት አብረን እንመለከታለን። በዚህ ክፍል ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌልን እንዴት አጥብቀን መያዝ እንዳለብን ከመንገሩም በላይ በችግር ቀን አብረው የሚቆሙና ጥለው የሚሄዱ ሰዎችን ምሳሌ በማንሳት ታማኝነት ምን ያህል ውድ እንደሆነ ያስተምረናል።

የጤናማ ቃል ንድፍ እና መንፈሳዊው ጥበቃ

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ "ከእኔ የሰማኸውን ጤናማ ቃል ምሳሌ ያዝ" ይለዋል። እዚህ ጋር "ምሳሌ" ወይም "ንድፍ" (Pattern) የሚለው ቃል እጅግ አስፈላጊ ነው። ልክ አንድ መሐንዲስ ሕንፃ ለመገንባት በቅድሚያ የተቀረጸ ንድፍ ወይም ፕላን እንደሚከተል ሁሉ ክርስትናም የራሱ የሆነ ጤናማ የትምህርት ንድፍ አለው። ይህንን ንድፍ የምንይዘው ደግሞ በደረቅ እውቀት ሳይሆን በክርስቶስ ኢየሱስ ባሉ "እምነትና ፍቅር" ነው። እምነት ከሌለ ቃሉን አንታዘዝም፤ ፍቅር ከሌለ ደግሞ ቃሉን ለሌሎች አናካፍልም። በመቀጠልም ይህንን ውድ አደራ በውስጣችን በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እንድንጠብቅ ያዝዘናል። እኛ ደካሞች ስለሆንን የቃሉን እውነት ብቻችንን መጠበቅ አንችልም፤ የመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት ግን ለአደራው ታማኝ ያደርገናል።

የክህደት ቅዝቃዜ እና የብቸኝነት እስር

በቁጥር 15 ላይ ጳውሎስ ልብ የሚሰብር ዜና ያካፍላል። በእስያ ያሉ አማኞች ሁሉ በተለይም ፊሎገስና ሄርሞጌኔስ የተባሉ ሰዎች ጳውሎስን ትተውት ሄደዋል። ጳውሎስ የታሰረው ስለ ወንጌል መሆኑን እያወቁ ከእርሱ ጋር ቢቆሙ ስደትና እስራት ሊደርስባቸው ስለሚችል በመፍራት ፊታቸውን አዞሩ። ይህ የሚያሳየን ወንጌል ሲመች ብቻ የሚከተሉ ሰዎች ሁልጊዜም እንዳሉ ነው። ጳውሎስ በብቸኝነትና በብርድ ወኅኒ ቤት ውስጥ ሆኖ እነዚህን ሰዎች ሲያስብ ምን ያህል ልቡ እንደሚሰበር መገመት ይቻላል። ክህደት በወዳጅ እጅ ሲመጣ እጅግ ይከብዳል።

የኦኔሲፎሩ የፍቅር ሙቀት እና ድፍረት

በተቃራኒው ደግሞ ጳውሎስ ስለ ኦኔሲፎሩና ስለ ቤተሰቡ ይናገራል። ኦኔሲፎሩ የሚለው ስም ትርጉም "ጥቅምን የሚያመጣ" ማለት ነው። እርሱም እንደ ስሙ ለጳውሎስ ትልቅ ጥቅም ሆኗል። ጳውሎስ በሮም በታሰረ ጊዜ ኦኔሲፎሩ በሰንሰለቱ አላፈረም። ይልቁንም በታላቅ ትጋትና ድካም ጳውሎስ ያለበትን እስር ቤት ፈልጎ አገኘውና አበረታታው። በዚያን ዘመን እስረኛን መጠየቅ ራስን ለአደጋ ማጋለጥ ቢሆንም ኦኔሲፎሩ ግን ፍቅሩ ከፍርሃቱ በለጠ። ጳውሎስ ለዚህ ታማኝ ወዳጅና ለቤተሰቡ እግዚአብሔር በዚያ ቀን (በፍርድ ቀን) ምሕረትን እንዲሰጣቸው አጥብቆ ይጸልያል። የታማኝነት ዋጋ በሰማይ ትልቅ ነው።

የሕይወት ምሳሌ፡ የንድፍ አስፈላጊነት

አንድን ትልቅና የተወሳሰበ ምስል የሚያሳይ ጂግሶው ፕዝል (Jigsaw Puzzle) እናስብ። ምስሉን በትክክል ለመግጠም በሳጥኑ ላይ ያለውን ዋና ምስል ወይም ንድፍ ማየት የግድ ነው። ያ ንድፍ ከጠፋ ቁርጥራጮቹን የትና እንዴት እንደምናስቀምጣቸው ግራ ይገባናል። ጳውሎስም "ጤናማ ቃልን ምሳሌ ያዝ" ሲለን የወንጌሉን ዋና ምስል አትልቀቅ ማለቱ ነው። ንድፉን ካጣን ሕይወታችን የተመሰቃቀለ ይሆናል። ኦኔሲፎሩ ደግሞ ንድፉን ከመያዝ ባለፈ በንድፉ መሠረት በፍቅር የኖረ ታማኝ ምስክር ነው።

በመጨረሻም ቅዱሳን ሆይ! እኛ የትኛው ዓይነት ሰዎች ነን? እንደ ፊሎገስ መከራን ፈርተን ወዳጆቻችንንና እምነታችንን የምንተው ወይስ እንደ ኦኔሲፎሩ በሰንሰለትና በመከራ ሳናፍር የምንበረታታ? ጌታ የሰጠንን ጤናማ ቃል በመንፈስ ቅዱስ እርዳታ እንጠብቅ። ለደከሙት ብርታት፣ ለታሰሩት መጽናኛ እንሁን። ጌታ በታማኝነት እንድንቆም ጸጋውን ያብዛልን። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ጤናማ ቃልን" እንደ ምሳሌ አድርጎ መያዝ ሲባል በዛሬው ትምህርተ መለኮታዊ ምስቅልቅል ውስጥ ምን ማለት ነው?

መልካሙን አደራ "በመንፈስ ቅዱስ መጠበቅ" እንዴት ይቻላል? የሰውስ ሚና ምንድነው?

ፊሎገስና ሄርሞገንስ ጳውሎስን የተዉት ለምን ይመስላችኋል? ከእነርሱ ምን እንማራለን?

ሄኔሲፎሩ ጳውሎስን በሮም "ፈልጎ ማግኘቱ" ለወንድማማችነት ፍቅርና ለአገልግሎት ምን ዓይነት ምሳሌ ይሆናል?

"በሰንሰለቴ አላፈረም" የሚለው ሃሳብ፣ የተናቁና መከራ የሚቀበሉ ቅዱሳንን ከመደገፍ አኳያ ለእኛ ምን ይነግረናል?

ጳውሎስ ስለ ሄኔሲፎሩ ቤተሰብ መጸለዩ፣ ለአገልጋዮች ታማኝ ለሆኑ ሰዎች እግዚአብሔር የሚሰጠውን በረከት እንዴት ያሳያል?

"በዚያ ቀን" ለሚለው የጌታ ምጽአትና ፍርድ ምን ያህል ዝግጁ ነን?

በሕይወታችን "እንዳያፍሩብን" የምንጠነቀቅላቸው መንፈሳዊ ግንኙነቶች ምንድናቸው?

በኤፌሶን የነበረው ሄኔሲፎሩ ያደረገው አገልግሎት ለጢሞቴዎስ በምን መልኩ ምስክርነት ሊሆን ይችላል?

ምዕራፍ 2

በጸጋ መበርታት እና የአገልግሎት ምሳሌዎች (2፡1–7)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 2 ቁጥር 1 እስከ 7 ያለውን እጅግ ቀስቃሽና ትምህርታዊ ክፍል አብረን እንመለከታለን። በዚህ ክፍል ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ለታላቅ መንፈሳዊ ተጋድሎ እያዘጋጀው ሲሆን፣ አገልጋይ ሊኖረው የሚገባውን ማንነት በሦስት ታላላቅ ምሳሌዎች ይገልጽልናል። ጌታ መንፈሳዊ ማስተዋልን ይጨምርልን።

በመጀመሪያ ጳውሎስ "ልጄ ሆይ፥ አንተ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው ጸጋ በርታ" በማለት ይጀምራል። ይህ እጅግ ጥልቅ ትርጉም ያለው ቃል ነው። መበርታት ያለብን በገዛ ጉልበታችን ወይም በችሎታችን ሳይሆን "በጸጋው" ነው። ጸጋ እግዚአብሔር እኛን ለማዳን ብቻ ሳይሆን በየቀኑ እንድንቆም የሚሰጠን ሰማያዊ ኃይል ነው። በመቀጠልም ጳውሎስ የወንጌልን ሰንሰለት የመቀጠል አደራ ይሰጣል። ጢሞቴዎስ ከጳውሎስ የሰማውን እውነት ሌሎች ማስተማር ለሚችሉ "ለታመኑ ሰዎች" አደራ እንዲሰጥ ይነግረዋል። ይህ ማለት ወንጌል ከአንዱ ወደ ሌላው የሚተላለፍ የሕይወት ቅብብሎሽ ነው ማለት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ አገልጋይ ሊኖረው የሚገባውን ጠባይ ለማስረዳት የሚጠቀምበት የመጀመሪያው ምሳሌ "ታማኝ ወታደር" ነው። አንድ ወታደር ለሁለት ነገሮች ራሱን ያዘጋጃል። የመጀመሪያው "መከራን መቀበል" ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ "በዓለም ንግድ" ራሱን አለመጠላለፍ ነው። የወታደሩ ብቸኛ ዓላማ የጦር አዛዙን (ጌታን) ደስ ማሰኘት ነው። እኛም በክርስትና ጉዟችን ለጌታ ቅድሚያ በመስጠትና ከሚያስሩን ዓለማዊ ሐሳቦች በመላቀቅ እንደ ታማኝ ወታደር ልንቆም ይገባል።

ሁለተኛው ምሳሌ ደግሞ "አትሌት" ወይም በጨዋታ የሚወዳደር ሰው ነው። አንድ አትሌት ሜዳ ላይ ሲሮጥ አክሊልን ወይም ሽልማትን የሚያገኘው "በሥርዓቱ" ከሮጠ ብቻ ነው። ሥርዓቱን ጥሶ የፈለገውን ያህል ቢሮጥ ተሸላሚ ሊሆን አይችልም። ክርስትናም እንዲሁ ነው። እግዚአብሔር በቃሉ በሰጠን መለኮታዊ ሥርዓት መሠረት መኖርና ማገልገል አለብን።

ቅድስና፣ ትሕትናና ፍቅር የእኛ የመወዳደሪያ ሥርዓቶች ናቸው። በሥርዓቱ ስንሮጥ ደግሞ የማይጠፋውን የክብር አክሊል እንቀበላለን።

ሦስተኛውና የመጨረሻው ምሳሌ ደግሞ "ትጋት ያለው ገበሬ" ነው። ገበሬው ከፍሬው መጀመሪያ እንዲካፈል በትጋት መሥራት አለበት። እርሻ ድካም፣ ትዕግሥትና ተስፋን ይጠይቃል። ዛሬ የዘራነው ነገ ወዲያው አይበቅልም። አገልጋይም እንደዚሁ በትዕግሥት ቃሉን መዝራትና ነፍሳትን መንከባከብ አለበት። የድካሙን ፍሬ ለማየት ደግሞ በቅድሚያ በትጋት መሥራት ይኖርበታል። ጌታ ለለፋውና ለደከመው ሁሉ ታማኝ የፍሬ ባለቤት ነው።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድን የቅብብሎሽ ሩጫ (Relay Race) እናስብ። በሩጫው ላይ ያሉት ተወዳዳሪዎች ብርታታቸውና ትኩረታቸው ከፊት ለፊታቸው ባለው ግብ ላይ ነው። በሩጫው መሃል ዱላውን (አደራውን) በትክክል ለሚቀጥለው ሰው ማቀበል አለባቸው። ዱላውን የያዘው ሯጭ መከራን ችሎ፣ ሥርዓቱን ጠብቆና በትጋት ሮጦ ካላቀበለ ቡድኑ በሙሉ ይሸነፋል። ጳውሎስም ለጢሞቴዎስ "አደራውን (ዱላውን) ተቀብለሃል፤ አሁን ደግሞ በጸጋ በርተህ ለታመኑ ሰዎች አቀብል" እያለው ነው።

በመጨረሻም ጳውሎስ "የምለውን ተመልከት፤ ጌታም በነገር ሁሉ ማስተዋልን ይስጥህ" በማለት ክፍሉን ይዘጋል። እኛም ዛሬ ራሳችንን እንጠይቅ። እንደ ወታደር ለጌታ ታማኞች ነን? እንደ አትሌት በቃሉ ሥርዓት እየኖርን ነው? እንደ ገበሬስ በትጋት እናገለግላለን? ጌታ ማስተዋሉን ይስጠንና በጸጋው እንበርታ። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"በጸጋ መበርታት" እና በራስ ኃይል መታገል ልዩነታቸው ምንድነው?

ትምህርትን ለ "ታመኑ ሰዎች" አደራ መስጠት ለምን አስፈለገ? የታመኑ ሰዎችንስ እንዴት መለየት ይቻላል?

አንድ የክርስቶስ ወታደር "በሕይወት ንግድ" (Civilian affairs) አይጠላለፍም ሲባል ምን ማለት ነው? ዛሬ አገልጋዮችን የሚያጠላልፉ ነገሮች ምንድናቸው?

አዛዙን (ክርስቶስን) ደስ ማሰኘት በወታደርነታችን ውስጥ ቀዳሚ ቦታ እንዲኖረው ምን ማድረግ አለብን?

በውድድር ውስጥ "እንደ ሕጉ መወዳደር" ለአንድ አማኝ ሥነ-ምግባርና ዶክትሪን ያለው ትርጉም ምንድነው?

"የሚደክመው ገበሬ" ከፍሬው ቀድሞ እንዲካፈል የተነገረው ሃሳብ ለአገልጋዮች የሚያስፈልገውን ድጋፍና በረከት እንዴት ያሳያል?

ጳውሎስ "የምለውን ተረዳ" ማለቱ፣ እነዚህን ምሳሌዎች በጥልቀት ማሰላሰል ለምን እንደሚያስፈልግ ይገልጻል?

በእነዚህ ሦስት ምሳሌዎች ውስጥ የሚታየው "መከራ" ወይም "ድካም" ለወንጌል አገልግሎት ያለው አስፈላጊነት ምንድነው?

የክርስቶስ ትንሣኤ እና የእግዚአብሔር ቃል አለመታሰር (2፡8–13)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 2 ቁጥር 8 እስከ 13 ያለውን፣ የክርስትናችንን ማዕከልና የወንጌልን የማይሸነፍ ኃይል የሚገልጠውን ድንቅ ክፍል አብረን እንመረምራለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በወኅኒ ቤት ሰንሰለት ታስሮ ሳለ፣ ለጢሞቴዎስ የሚሰጠው ትልቁ ማበረታቻ ትኩረቱን በታሰረው ሐዋርያ ላይ ሳይሆን ትንሣኤውን ድል አድርጎ በተነሳው ጌታ ላይ እንዲያደርግ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው "ከዳዊት ዘር የሆነውን፣ ከሙታን የተነሳውን ኢየሱስ ክርስቶስን አስብ" በማለት ነው። ይህ የወንጌል ሁሉ መሠረት ነው። ክርስቶስ ፍጹም ሰው (ከዳዊት ዘር) እና ፍጹም አምላክ (ትንሣኤው የመለኮትነቱ ማረጋገጫ) መሆኑን ማሰብ በማንኛውም መከራ ውስጥ ለሚለፍ አማኝ ትልቅ ብርታት ነው። ጳውሎስ ስለዚሁ ወንጌል መከራን እየተቀበለ፣ እንደ ክፉ አድራጊም እስኪታሰር ድረስ በሰንሰለት ተይዟል። ነገር ግን ጳውሎስ አንድ እጅግ የሚገርም እውነት ይናገራል፤ "የእግዚአብሔር ቃል ግን አይታሰርም" ይላል። ሰባኪው ሊታሰር ይችላል፣ መጽሐፉ ሊቃጠል ይችላል፣ አማኞች ሊሳደዱ ይችላሉ፤ ቃሉ ግን እንደ ነፃ አየር በሁሉ ቦታ ይሰራጫል፣ ልቦችን ይወጋል፣ ሕይወትንም ይለውጣል።

ጳውሎስ ይህንን ሁሉ መከራ የሚታገሰው "ስለ ተመረጡት" ነው። እነርሱም በክርስቶስ ኢየሱስ ያለውን መዳን ከዘላለም ክብር ጋር እንዲያገኙ ሲል ሁሉን ይጥራል። አገልግሎት መስዋዕትነትን ይጠይቃል። ከቁጥር 11 እስከ 13 ያለው ክፍል ደግሞ በጥንቷ ቤተክርስቲያን የታወቀ መዝሙር ወይም የእምነት ቃል ሳይሆን አይቀርም። "ከእርሱ ጋር ከሞትን ከእርሱ ጋር ደግሞ በሕይወት እንኖራለን፤ ብንጸና ከእርሱ ጋር ደግሞ እንነግሣለን" የሚለው ቃል በመከራ ውስጥ ላሉ አማኞች ትልቅ ተስፋ ነው። እንዲሁም "ብንክደው እርሱ ደግሞ ይክደናል" የሚለው ቃል ጥንቃቄን ሲያስተምረን፣ በመጨረሻው ላይ ግን "ባናምነውም እርሱ የታመነ ሆኖ ይኖራል፤ ራሱን ሊክድ አይችልምና" የሚለው ቃል የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ታማኝነት ያበስረናል። እኛ ብንሰበርም እርሱ ግን አይለወጥም።

ይህንን እውነት በምሳሌ ለማብራራት፣ በአንድ ወቅት የታሰረን የንፋስ አውሎ ነፋስ ወይም የፀሐይ ብርሃን አስቡ። አንድን ሰው በጨለማ ቤት ውስጥ ዘግታችሁ ብታስሩትም፣ የፀሐይ ብርሃን በትንሿ ቀዳዳ ሰርቆ መግባቱ አይቀርም። ንፋሱንም በግንብ ማሰር አይቻልም። የእግዚአብሔር ቃልም እንደዚሁ ነው። ጳውሎስ በሮም ወኅኒ ቤት በሰንሰለት ተቆልፎበት ሳለ፣ ቃሉ ግን በሮም ቤተ መንግሥት ውስጥ ሰርጾ ገብቶ ነበር። ሰንሰለቱ ጳውሎስን እንጂ ወንጌሉን ሊያስረው አልቻለም። ዛሬም በሕይወታችሁ ውስጥ ነገሮች የታሰሩ ቢመስሉም፣ በውስጣችሁ ያለው የእግዚአብሔር ቃል ግን በነፃነት የመሥራት ኃይል አለው።

በመጨረሻም ዛሬ ራሳችንን እናበረታታ። በዙሪያችን ያሉ ሁኔታዎች የጠበቡና ተስፋ የሚያስቆርጡ ቢሆኑም፣ እኛ ግን ከሙታን የተነሳውን ክርስቶስን እናስብ። ቃሉ በሕይወታችን ውስጥ እንዲሠራ ፈቃደኞች እንሁን። ብንጸና ከእርሱ ጋር እንነግሣለንና በትዕግሥት ጉዟችንን እንቀጥል። ጌታችን የታመነ ነው፣ ከእኛም ጋር ነው። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ ሁልጊዜ ማሰብ በመከራ ውስጥ ለሚገኝ አማኝ የሚሰጠው ብርታት ምንድነው?

"የእግዚአብሔር ቃል አይታሰርም" የሚለው እውነት ዛሬ ወንጌል በሚታገድባቸው ቦታዎች ለሚኖሩ ክርስቲያኖች ምን ተስፋ ይሰጣል?

ጳውሎስ "ስለ ተመረጡት ሁሉን እታገሣለሁ" ማለቱ፣ ለአንድ መሪ ሊኖረው ስለሚገባው የፍቅር መሥዋዕትነት ምን ያስተምራል?

ከክርስቶስ ጋር መሞትና መኖር በመንፈሳዊ ሕይወታችን ውስጥ እንዴት ይገለጣል?

"ብንክደው ይክደናል" የሚለው ማስጠንቀቂያና "ባናምነው የታመነ ሆኖ ይኖራል" የሚለው ተስፋ እንዴት አብረው ይሄዳሉ?

እግዚአብሔር "ራሱን ሊክድ አይችልም" ማለት ለእኛ ለተስፋው ጽናት ምን ዋስትና ይሰጠናል?

በታማኝነት መጽናትና ከክርስቶስ ጋር መግሠሥ ያለውን ግንኙነት እንዴት እንረዳዋለን?

"የዳዊት ዘር" የሚለው አገላለጽ የክርስቶስን ሰብአዊነትና የመንግሥቱን መሠረት እንዴት ያሳያል?

በ2:13 ላይ "ታማኝ ሆኖ ይኖራል" የሚለው ቃል ለሚያንቀላፉ አማኞች የሚሰጠው ማጽናኛ ምንድነው?

የእውነት ቃል እና የጽኑ መሠረት ማኅተም (2፡14–19)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 2 ቁጥር 14 እስከ 19 ያለውን እጅግ ወሳኝ ክፍል እንመለከታለን:: ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ክፍል ውስጥ የእውነትን ቃል እንዴት በአግባቡ መጠቀም እንዳለብንና የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን መሠረት ምን ያህል ጽኑ እንደሆነ ያስተምረናል::

ሐዋርያው ጳውሎስ በመጀመሪያ የሚያስጠነቅቀው ከንቱ በሆነና ለማይጠቅም የቃላት ክርክር ውስጥ እንዳንገባ ነው:: አንዳንድ ክርክሮች የሚሰሙትን ሰዎች ከማነጽ ይልቅ የሚያፈርሱና እምነታቸውን የሚያናውጡ ናቸው:: ጳውሎስ "ከንቱ መለፈፍ" በማለት የሚጠራቸው እነዚህ ትምህርቶች እንደ "ካንሰር" ወይም እንደ "ቅርጥማት" በፍጥነት ተሰራጭተው የሰውን መንፈሳዊ ጤንነት ያጠፋሉ:: ለምሳሌ እነ ሄሜኔዎስና ፊሊጦስ "ትንሣኤ ሙታን አልፏል" በማለት የአንዳንዶችን እምነት ገልብጠዋል:: እኛም ዛሬ በማይረቡና የሰውን መንፈሳዊ ሕይወት በማያሳድጉ ክርክሮች ላይ ጊዜያችንን ከማባከን ልንቆጠብ ይገባል::

በተቃራኒው ደግሞ አገልጋይ ራሱን በእግዚአብሔር ፊት የተፈተነ አድርጎ ለማቅረብ መጋደል አለበት:: ጳውሎስ "የእውነትን ቃል በቅንነት የሚከፍል" በማለት ታላቅ መመሪያ ይሰጣል:: "መከፈል" የሚለው ቃል ጥንት አንድ አናጺ እንጨቱን በትክክል ሲለካ ወይም አንድ ገበሬ ማሳውን በቀጥታ ሲያርስ የሚጠቀምበት ቃል ነው:: እኛም የእግዚአብሔርን ቃል ስናጠናም ሆነ ስናስተምር ቃሉን ሳናጣምም፣ የራሳችንን ሐሳብ ሳንጨምርበትና ለገዛ ጥቅማችን ሳንለውጠው በታማኝነት ልንጠቀምበት ይገባል:: ያን ጊዜ በጌታ ፊት የማያሳፍር ሠራተኛ እንሆናለን::

ምንም እንኳ የሐሰት ትምህርት ቢበዛና አንዳንዶች ቢወድቁም፣ የእግዚአብሔር ጽኑ መሠረት ግን ቆሞ ይኖራል:: ይህ መሠረት ደግሞ ሁለት ገጽታ ያለው ማኅተም አለበት:: በአንድ በኩል "ጌታ የእርሱ የሆኑትን ያውቃል" የሚል ሲሆን፣ ይህም እግዚአብሔር ልጆቹን ጠንቅቆ እንደሚያውቅና እንደማይረሳቸው የሚገልጽ የተስፋ ቃል ነው:: በሌላ በኩል ደግሞ "የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ከዓመፅ ይራቅ" የሚል ነው:: ይህ ደግሞ የእኛ ድርሻ ነው::

እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጅ መሆናችን የሚታወቀው ከኃጢአትና ከዓመፅ በመራቃችን ነው:: እግዚአብሔር እኛን ስለሚያውቀን እኛም በቅድስና ሕይወት ልንመላለስ ይገባል::

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድን ትልቅ ሕንፃ እናስብ:: ሕንፃው በውጭ በኩል በማዕበልና በንፋስ ቢመታም፣ መሠረቱ ግን መሬት ውስጥ ጠልቆ ገብቷል:: በመሠረቱ ላይ ደግሞ የባለቤቱ ስም በግልጽ ታትሞበታል:: ንፋሱ የሕንፃውን ቀለም ሊያደበዝዘው ይችል ይሆናል እንጂ መሠረቱን ሊነቅለው አይችልም:: የእግዚአብሔርም ቤተክርስቲያን እንደዚሁ ናት:: በመካከላችን የስሕተት ትምህርት ንፋስ ቢነፍስም፣ ጌታ ግን የእርሱ የሆኑትን አውቆ ይጠብቃቸዋል:: እኛም በዚያ መሠረት ላይ ለመቆም ከዓመፅ መራቅ አለብን::

በመጨረሻም ዛሬ ራሳችንን እንመርምር:: የእግዚአብሔርን ቃል በቅንነት እየተጠቀምንበት ነው ወይስ ለማይረባ ክርክር? በጌታ ፊት የማያሳፍር ሠራተኛ ለመሆን እንትጋ:: ጌታ እኛን እንደሚያውቀን ሁሉ እኛም ከዓመፅ ርቀን በቅድስና በመመላለስ ማኅተሙን በሕይወታችን እናሳያ:: ጌታ በጸጋው ያጽናን:: አሜን::

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"በቃላት መጣላት" በቤተ ክርስቲያን አንድነት ላይ የሚያመጣው ጉዳት ምንድነው?

"የእውነትን ቃል በቅንነት መከፈል" ለሚለው ኃላፊነት ራሳችንን እንዴት እናዘጋጃለን?

ጳውሎስ የሐሰት አስተማሪዎችን በስም መጥቀሱ ዛሬ ካለው "ሁሉንም የመታገሥ" አመለካከት አኳያ እንዴት ይታያል?

የሄሜኔዎስና የፊሊጦስ ትምህርት (ትንሣኤ አልፏል ማለት) ለምን አደገኛ ሆነ? ዛሬስ ተመሳሳይ ትምህርቶች አሉ?

"የእግዚአብሔር ጽኑ መሠረት" በአሁኑ ጊዜ ለምትናወጠው ቤተ ክርስቲያን የሚሰጠው መረጋጋት ምንድነው?

ጌታ የእርሱ የሆኑትን ማወቁ ለአማኝ የሚሰጠው ደኅንነትና ኃላፊነት ምንድነው?

"ከዓመፅ መራቅ" ከጌታ ጋር ካለን ግንኙነት ጋር እንዴት ይያያዛል?

"እንደ ሰንሰለት ይበላል" የሚለው ንጽጽር ስለ ሐሰት ትምህርት ስርጭት ምን ያስተምረናል?

"የሚያፍርበት የሌለው ሠራተኛ" ለመሆን አንድ አገልጋይ ሊያሟላቸው የሚገቡ ነጥቦች ምንድናቸው?

የክብር ዕቃ መሆን እና የጌታ ባሪያ ባሕርይ (2፡20–26)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 2 ቁጥር 20 እስከ 26 ያለውን እጅግ ጥልቅና ሕይወትን የሚመረምር ክፍል አብረን እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ቤተክርስቲያንን እንደ አንድ ትልቅ ቤት በመመሰል እኛ በዚያ ቤት ውስጥ ምን ዓይነት ዕቃ መሆን እንዳለብንና ለጌታ አገልግሎት እንዴት ራሳችንን ማዘጋጀት እንደሚገባን ያስተምረናል።

በአንድ ትልቅ ቤት ውስጥ የወርቅና የብር ብቻ ሳይሆን የእንጨትና የሸክላ ዕቃዎችም ይገኛሉ። አንዳንዶቹ ለክብር አገልግሎት የሚውሉ ሲሆኑ አንዳንዶቹ ደግሞ ለዝቅተኛ ተግባር የሚሆኑ ናቸው። ነገር ግን የሚገርመው ነጥብ የዕቃው የክብር ደረጃ የሚወሰነው ዕቃው በተሠራበት ማዕድን ብቻ ሳይሆን ዕቃው ምን ያህል "ንጹሕ" መሆኑ ላይ ነው። አንድ ሰው ራሱን ከርኩሰትና ከክፉ ነገር ካነጻ ለጌታው እጅግ የሚጠቅም፣ ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀና የተቀደሰ የክብር ዕቃ ይሆናል። እግዚአብሔር እኛን ለታላቅ ዓላማ ሊጠቀምብን ይፈልጋል፤ ለዚህ ደግሞ ከእኛ የሚፈለገው ቀዳሚው ነገር የልብ ንጽሕናና ቅድስና ነው።

ለክብር ዕቃነት የሚበቃ ሕይወት እንዲኖረን ሐዋርያው ሁለት መሠረታዊ እርምጃዎችን እንድንወስድ ያዝዘናል። የመጀመሪያው እርምጃ "ሽሽ" የሚለው ነው። ከወጣትነት ምኞትና ከሚያስቱ ዓለማዊ ነገሮች መሸሽ አለብን። ሁለተኛው እርምጃ ደግሞ "ተከተል" የሚለው ነው። ከክፋት በሸሽንበት ፍጥነት ጽድቅን፣ እምነትን፣ ፍቅርንና ሰላምን ልባቸው ንጹሕ ከሆነ ቅዱሳን ጋር አብረን ልንከተል ይገባል። ክርስትና ብቻን የሚሮጡት ሳይሆን ከሌሎች አማኞች ጋር በሰላምና በኅብረት የሚጓዙበት የፍቅር መንገድ ነው።

የጌታ ባሪያ ወይም አገልጋይ ደግሞ ሊኖረው የሚገባው ልዩ የባሕርይ ውበት አለ። ጳውሎስ "የጌታ ባሪያ ሊጣላ አይገባውም" በማለት በድፍረት ይናገራል። አገልጋይ በክርክርና በጩኸት ሰውን ለማሳመን መሞከር የለበትም። ይልቁንም ለሰው ሁሉ ገር፣ ለማስተማር ብቃት ያለው፣ ለክፉ ነገር የሚታገሥና የሚቃወሙትን እንኳ በየዋህነት የሚያርም መሆን አለበት።

ዓላማችን ሰውን በንግግር ጦርነት ማሸነፍ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ምሕረቱን ሰጥቷቸው ወደ እውነት እውቀት እንዲመጡና ከሰይጣን ወጥመድ ነፃ እንዲወጡ በፍቅር መርዳት ነው። የዋህነት ከሁሉ በላይ ኃይለኛ መሣሪያ ነው።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድን ንጹሕና ቀላል የውኃ ብርጭቆ እናስብ። ብርጭቆው ምንም እንኳ ከወርቅ ባይሠራም፣ ንጹሕና ጥንቁቅ ከሆነ ግን ንጉሡ ውኃ ሊጠጣበት ይመርጠዋል። ብርጭቆው የወርቅ ሆኖ ግን በውስጡ ቆሻሻ ካለበት ንጉሡ ፈጽሞ አይጠቀምበትም። እኛም እንደዚሁ ነን። በዓለም ዘንድ ትልቅ ዕውቀት ወይም ዝና ባይኖረንም፣ ሕይወታችን ንጹሕና የተቀደሰ ከሆነ ግን የሰማዩ ንጉሥ ለታላቅ የክብር ሥራው መሣሪያ አድርጎ ይመርጠናል።

በመጨረሻም ዛሬ እያንዳንዳችን ራሳችንን እንመርምር። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ምን ዓይነት ዕቃ ነን? ለጌታ ጥቅም የተዘጋጀን የክብር ዕቃዎች ወይስ በቆሻሻ የተሞላን? በየዋህነትና በትዕግሥት ሰዎችን ወደ ጌታ እየሳብን ነው ወይስ በክርክር እያራቅን? ጌታ ራሳችንን እንድናነጻና ለክብሩ እንድንበቃ ጸጋውን ይስጠን። ቅድስናና የዋህነት በሕይወታችን ይንገሥ። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ "የክብር ዕቃ" መሆን ሲባል ምን ማለት ነው? ዛሬስ ይህንን እንዴት እንተገብራለን?

ራስን "ከእነዚህ ማንጻት" ሲባል ምን ዓይነት ተግባራትን ያካትታል?

"ከጎልማሳነት ምኞት ሽሽ" የሚለው ምክር ለወጣቶች ብቻ ነው ወይስ ለሁሉም? ለምን?

ከክፉ ነገር መሸሽና መልካሙን ነገር መከተል (Pursue) ለምን ጎን ለጎን መሄድ አለባቸው?

የጌታ ባሪያ "ሊጣላ አይገባውም" ሲባል፣ እውነትን ከመከላከል ጋር እንዴት ያስታርቃል?

ተቃዋሚዎችን "በየዋህነት መመለስ" ውጤታማ የሚሆነው በምን ዓይነት ሁኔታዎች ነው?

ሰዎች በዲያብሎስ ወጥመድ መያዛቸውን ማወቃችን ለእነርሱ ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

"እግዚአብሔር ንስሐን ቢሰጣቸው" የሚለው ሃሳብ ስለ ንስሐ ምንጭ ምን ይነግረናል?

ለማስተማር "ብቁ መሆን" እና "ትዕግሥተኛ መሆን" እንዴት ይዛመዳሉ?

ምዕራፍ 3

በመጨረሻው ዘመን የሚመጣው የአስጨናቂ ጊዜ ባሕርይ (3:1–5)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሰላም ለእናንተ ይሁን ቅዱሳን። ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 3 ቁጥር 1 እስከ 5 ያለውንና የምንኖርበትን ዘመን መልክ ፍንትው አድርጎ የሚያሳየውን እጅግ ጥንቁቅ ማስጠንቀቂያ አብረን እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ክፍል ውስጥ "በመጨረሻው ዘመን አስጨናቂ ጊዜያት እንደሚመጡ" ይነግረናል። እነዚህ ጊዜያት አስጨናቂ የሚባሉት በተፈጥሮ አደጋ ወይም በጦርነት ምክንያት ብቻ ሳይሆን፣ በሰዎች የሥነ–ምግባር መበስበስና በልባቸው ክፋት ምክንያት ነው።

የዚህ ሁሉ ውድቀት መነሻው "ራስን መውደድ" ነው። ጳውሎስ ሰዎች የራሳቸው ወዳጆች እንደሚሆኑ በመጥቀስ ይጀምራል። ልብ በሉ! እግዚአብሔር መወደድ ባለበት የልብ ዙፋን ላይ "እኔነት" ሲነግሥ፣ ሁሉም ነገር ይበላሻል። ራሱን የሚወድ ሰው ደግሞ ቀጥሎ "ገንዘብን የሚወድ" ይሆናል። ከዚህ በመነሳትም ትዕቢት፣ ትምክህት፣ ስድብና ለወላጆች አለመታዘዝ በቤተሰብና በማኅበረሰብ ውስጥ ይሰርጻሉ። ሰዎች እግዚአብሔርን ከማመስገን ይልቅ ውለታ ቢሶችና ቅድስና የሌላቸው ይሆናሉ። ፍቅር የሌላቸው፣ ለማረቅ የማይመቹ፣ ሐሜተኞችና ራሳቸውን የማይገዙ ጨካኞች በየቦታው ይበቅላሉ። ይህ መልክ ዛሬ እኛ በምንኖርበት ዓለም በግልጽ የምናየው እውነታ ነው።

ከእነዚህ ሁሉ መለያዎች መካከል እጅግ አደገኛው ግን በቁጥር 5 ላይ የተጠቀሰው ነው። ሰዎች "የአምልኮ መልክ አላቸው፤ ኃይሉን ግን ክደዋል" ይላል። ይህ ማለት በውጭ በኩል ሃይማኖተኛ የሚመስሉ፣ ቤተክርስቲያን የሚመላለሱ፣ ምናልባትም የሚሰብኩና የሚዘምሩ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ነገር ግን ሕይወታቸው በእግዚአብሔር ኃይል ያልተለወጠ፣ ልባቸው ለቃሉ የማይገዛና ፍሬ አልባ የሆኑ ግብዞች ናቸው ማለት ነው። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የሚሰጠው ትእዛዝ ደግሞ በጣም አጭርና ግልጽ ነው፡- "ከእነዚህ ደግሞ ራቅ" ይለዋል። ከግብዝነትና ከኃጢአት ጋር መላመድ ሳይሆን መለየት የአማኝ ድርሻ ነው።

ይህንን እውነት በምሳሌ ለማብራራት፣ አንድን በሚያምር ሁኔታ የታሸገ ትልቅ የጥጦ ስጦታ ሳጥን እናስብ፡፡ ሳጥኑ በውጭ በኩል በደማቅ ወረቀት ተጠቅልሏል፣ በሚያምር ሪባንም ታስሯል፡፡ ማንኛውም የሚያየው ሰው በውስጡ ትልቅና ውድ ነገር ያለ ይመስለዋል፡፡ ነገር ግን ሳጥኑ ሲከፈት በውስጡ ምንም የለም፤ ባዶ ነው፡፡ የመጨረሻው ዘመን ሃይማኖተኝነትም እንደዚሁ ነው፡፡ ውጫዊው ገጽታ (የአምልኮ መልክ) ያምራል፤ ውስጣዊው ማንነት (የአምልኮ ኃይል) ግን ባዶ ነው፡፡ እግዚአብሔር የሚፈልገው የታሸገ ሳጥን ሳይሆን በውስጡ እውነተኛ ፍሬ ያለውን ሕይወት ነው፡፡

በመጨረሻም ዛሬ ራሳችንን በዚህ የእግዚአብሔር ቃል መስታወት ውስጥ እንመልከት፡፡ ፍቅራችን ለማን ነው? ለራሳችን ወይስ ለእግዚአብሔር? በሕይወታችን የአምልኮ መልክ ብቻ ነው ያለው ወይስ ኃይሉ? ዘመኑ አስጨናቂ ቢሆንም፣ እኛ ግን ከዓለም ክፋት ርቀን በክርስቶስ ኃይል የምንታደስና ለቃሉ የምንገዛ ቅዱሳን እንድንሆን ጌታ ይርዳን፡፡ ከግብዝነት ርቀን በእውነት እንመላለስ፡፡ ጌታ በጸጋው ይጠብቀን፡፡ አሜን፡፡

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"የሚያስጨንቅ ዘመን" የሚመጣው በሰዎች ብልሽት ምክንያት መሆኑን ማወቃችን ለዘመናችን ያለንን ምልከታ እንዴት ይለውጠዋል?

ራሳቸውንና ገንዘብን የሚወዱ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚያመጡት ተፅዕኖ ምንድነው?

"የአምልኮ መልክ ኖሮት ኃይሉን መካድ" ሲባል ምን ማለት ነው? ዛሬ ይህንን በምን እናውቃለን?

"ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ" መሆናቸው በመጨረሻው ዘመን ምልክትነት የተጠቀሰው ለምንድነው?

"ምስጋና ቢስ" መሆን ከመንፈሳዊ ውድቀት ጋር እንዴት ይያያዛል?

እንዲህ ካሉ ሰዎች "ራቅ" የሚለው ትእዛዝ በቤተ ክርስቲያን ኅብረት ውስጥ እንዴት ይተገበራል?

ራሳችንን በዚህ የኃጢአት ዝርዝር ውስጥ እንዳንገኝ ምን ዓይነት ጥንቃቄ ማድረግ አለብን?

"መልካም የሆነውን የማይወዱ" የሚለው አገላለጽ የዘመኑን የሞራል መላሸት እንዴት ይገልጻል?

የሐሰት አስተማሪዎች ዘዴ እና መጨረሻ (3፡6–9)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 3 ቁጥር 6 እስከ 9 ያለውንና የሐሰት አስተማሪዎች በምን ዓይነት ዘዴ ሰዎችን እንደሚያስቱና ፍጻሜያቸው ምን እንደሚሆን የሚገልጸውን ክፍል አብረን እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ የእነዚህን ሰዎች ስውር ማንነት በማጋለጥ እኛ ምን ያህል ንቁ መሆን እንዳለብን ያስተምረናል።

እነዚህ ሰዎች ወደ አማኞች ሕይወት የሚገቡት በድፍረትና በግልጽ ሳይሆን "በስውር" ነው። ጳውሎስ እንደሚለው ወደ ቤቶች እየሰረገሉ በመግባት በኃጢአት የተከበዱትንና በልዩ ልዩ ምኞት የሚነዱትን ሰዎች ያታልላሉ። ዘዴያቸው የሰውን ድካምና የሕሊና ቁስል መፈለግ ነው። የሚገርመው ደግሞ እነዚህ ሰዎችና የሚከተሏቸውም ጭምር "ሁልጊዜ የሚማሩ" መሆናቸው ነው። ነገር ግን እውነተኛውን የክርስቶስን እውነት ፈጽሞ ሊረዱት አይችሉም። እውቀት ስላላቸው ብቻ ሳይሆን ልባቸው ለእውነት ስላልተገዛ ትምህርታቸው ፍሬ አልባና ግራ የሚያጋባ ሆኖ ይቀራል። ልክ እንደ መሮጫ ማሽን (Treadmill) ብዙ ይደክማሉ፣ ብዙ ይሮጣሉ፤ ነገር ግን የትም አይደርሱም።

ጳውሎስ የእነዚህን ሰዎች ተቃውሞ ከታሪክ ጋር ያያይዘዋል። በጥንት ዘመን ሙሴን የተቃወሙት የግብፅ አስማተኞች እነ ኢያኔስና ኢያንበሬስ እንዳደረጉት ሁሉ፣ እነዚህም የሐሰት አስተማሪዎች እውነትን ይቃወማሉ። አእምሯቸው የጠፋና ስለ እምነትም የተጣሉ ናቸው። እነዚህ አስማተኞች በጊዜያዊነት የሙሴን ተዓምራት አስመስለው በመሥራት ሰውን ለማሳሳት ቢሞክሩም፣ መጨረሻ ላይ ግን የእግዚአብሔር ኃይል ሲገለጥ ውርደታቸው በሰው ሁሉ ፊት ታየ። የስህተት ትምህርትም እንዲሁ ነው፤ መጀመሪያ ላይ እውነት ሊመስልና ብዙዎችን ሊያታልል ይችላል፤ ነገር ግን ዘላለማዊ አይደለም።

መልካሙ ዜና ግን እነዚህ ሰዎች "ከዚህ በላይ አይሄዱም" የሚለው ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በድፍረት እንደሚናገረው፣ የእነዚያ ሰዎች ስንፍና በሁሉ ፊት እንደተገለጠ ሁሉ የእነዚህም ስንፍና መታወቁ አይቀርም። እውነት ሁልጊዜም ከሐሰት በላይ ናት። ሐሰት ለጊዜው ብትጮህም፣ የእግዚአብሔር እውነት ብርሃን ሲወጣ ግን እንደ ጭጋግ ትበናለች።

ስለዚህ እኛ በሐሰት አስተማሪዎች ብዛትና ዘዴ ልንደነግጥ አይገባም፤ ይልቁንም የእነርሱን ማንነትና መጨረሻ አውቀን በእውነተኛው ቃል ላይ ልንጸና ይገባል።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድን የበረሃ ውኃ (Mirage) እናስብ። በበረሃ የሚጓዝ የተጠማ ሰው ከሩቅ ውኃ ያለ ይመስለዋል። በፍጥነት ወደዚያ ይሮጣል፤ ነገር ግን በደረሰ ጊዜ የሚያገኘው አሸዋ ብቻ ነው። የሐሰት ትምህርትም እንደዚሁ ነው፤ ከሩቅ ጥም የሚቆርጥና እውቀት የሚሰጥ ይመስላል፤ ውስጡ ግን ባዶና የሚያሰቃይ ነው። መንገደኛው ግን እውነተኛውን የውኃ ምንጭ ካወቀ በዚያ በረሃማ ውኃ አይታለልም። እኛም የእግዚአብሔርን ቃል እውነተኛ ምንጭ አጥብቀን ከያዝን በማንኛውም ስውር ዘዴ አንሸወድም።

በመጨረሻም ዛሬ ራሳችንን እንጠይቅ። በቃሉ እውነት ላይ ያለን መሠረት ምን ያህል ጠንካራ ነው? በስውር የሚመጡ ትምህርቶችን የመለየት መንፈሳዊ ንቃት አለን? ሁልጊዜ ከመማር አልፈን ወደ እውነት እውቀት ደርሰናል? ጌታ ማስተዋሉን ይስጠን። ከሐሰት መምህራን ተንኮል ጠብቆ በእውነቱ ያጽናን። የእውነት ብርሃን በሕይወታችን ይብራ። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ደካማ ሴቶችን (ወይም ሰዎችን) የሚማርኩ መሪዎች በምን ዓይነት ዘዴዎች ይጠቀማሉ? ራሳችንንስ እንዴት እንጠብቃለን?

"ሁልጊዜ መማር ግን ወደ እውነት አለመድረስ" ለምን ይከሰታል? መፍትሄውስ ምንድነው?

ኢያኔስና ኢያንበሬስ ሙሴን የተቃወሙት እንዴት ነበር? የእነርሱስ መጨረሻ ምን ያስተምረናል?

"ስንፍናቸው በሁሉ ፊት ግልጽ ይሆናል" የሚለው ቃል ለሐሰት አስተማሪዎች ምን ዓይነት ማስጠንቀቂያ ይሰጣል?

"ኃጢአት የከበደባቸው" ሰዎች ለሐሰት ትምህርት ለምን የተጋለጡ ይሆናሉ?

በዛሬው ጊዜ "ወደ ቤቶች መግባት" በቴክኖሎጂና በሚዲያ አማካኝነት እንዴት እየተከናወነ ነው?

እግዚአብሔር የሐሰት ትምህርትን "ገደብ" እንደሚያደርግለት ማወቃችን እንዴት ያረጋጋናል?

የጳውሎስ አርአያነት እና የመጽሐፍ ቅዱስ ሥልጣን (3:10–17)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 3 ቁጥር 10 እስከ 17 ያለውን እጅግ ወሳኝና መሠረታዊ የሆነውን ክፍል አብረን እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ከሐሰት አስተማሪዎች ክፋትና ተንኮል በኋላ፣ አማኝ ሊከተለው የሚገባውን እውነተኛ አርአያና በሕይወቱ ሊይዘው የሚገባውን ታላቅ መሣሪያ ማለትም የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምረናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ "አንተ ግን በትምህርቴና በአካሄዴ በሐሳቤም በእምነቴም በትዕግሥቴም በፍቅሬም በመጽናቴም ተከተልኸኝ" በማለት ይጀምራል። ይህ የሚገርም ምስክርነት ነው። ጳውሎስ ሕይወቱ ለጢሞቴዎስ ግልጽ መጽሐፍ እንደነበረ ይናገራል። በአንጾኪያ፣ በኢቆንዮንና በልስጥራን የደረሰበትን መከራና ስደት ጢሞቴዎስ ያውቃል። ጳውሎስ የሚሰብከውን ወንጌል በሕይወቱ መክሮበታል። እዚህ ጋር የምንማረው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስትና በቃላት ብቻ የሚነገር ሳይሆን በተግባር የሚታይና መከራን የሚታገሥ ሕይወት መሆኑን ነው። በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ለመኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ። ስለዚህ መከራ ለአማኝ እንግዳ ነገር ሳይሆን የድል ጉዞው አካል ነው።

በመቀጠልም ጳውሎስ ጢሞቴዎስ በተማረውና በተረዳው እውነት እንዲጸና ያዝዘዋል። ጢሞቴዎስ ገና ከሕፃንነቱ ጀምሮ ቅዱሳን መጻሕፍትን እንዲያውቅ ተደርጎ ነው ያደገው። ይህም መጽሐፍ ቅዱስ ለሰው ልጅ የሚሰጠውን ትልቁን በረከት ማለትም "በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን መዳን የሚገኝበትን ጥበብ" ያሳየናል። መጽሐፍ ቅዱስን የምናጠናው ታሪክ ለማወቅ ብቻ ሳይሆን ከዘላለም ሞት የምንድንበትን መንገድ ለማግኘት ነው። የልጅነት ትምህርት ለሕይወት መሠረት እንደመሆኑ፣ እኛም ዛሬ ልጆቻችንንና ራሳችንን በቃሉ እውነት ላይ ልንገነባ ይገባል።

የዚህ ክፍል ትልቁ ዕንቁ ደግሞ በቁጥር 16 ላይ ይገኛል። "የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ" ወይም "ቅዱስ መጽሐፍ ሁሉ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ነው" ይላል።

መጽሐፍ ቅዱስ የሰዎች ሐሳብ ስብስብ ሳይሆን እግዚአብሔር በቃሉ በኩል ለእኛ የሚናገረው ሕያው እስትንፋሱ ነው። ይህ ቃል ለአራት ዋና ዋና ነገሮች ይጠቅማል። ትክክለኛውን መንገድ ለማስተማር (ለቲኦሎጂ)፣ ከስሕተት መንገድ ስንወጣ ለመገሰጽ (ለተግሣጽ)፣ የተበላሸውን ሕይወት ለማቅናት (ለማቅናት) እና በጽድቅ መንገድ እንድንመላለስ ለማሰልጠን (ለጽድቅ ምክር) ያገለግላል።

የእግዚአብሔር ቃል አላማው የእግዚአብሔር ሰው ለበጎ ሥራ ሁሉ ተዘጋጅቶ ፍጹም እንዲሆን ማድረግ ነው። ቃሉ በሕይወታችን ውስጥ ሲኖር እንደ ሙሉ ትጥቅ ይሆንልናል። ያለ ቃሉ እውቀት በጨለማ እንደምንጓዝ መንገደኛ ነን፤ በቃሉ ስንመራ ግን እያንዳንዱ እርምጃችን በብርሃን የተሞላ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ሰው ማንነት የሚቀረጽበት ሰማያዊ ፋብሪካ ነው።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድን ኮምፓስ (Compass) እና ካርታ የያዘ መንገደኛ እናስብ። መንገደኛው በጫካ ውስጥ ቢጠፋና አቅጣጫ ቢጠፋው፣ ኮምፓሱ የትኛው ሰሜን እንደሆነ ይነግረዋል፤ ካርታው ደግሞ ወደ ቤቱ የሚወስደውን መንገድ ያሳየዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ለሕይወታችን ኮምፓስና ካርታ ነው። በዓለም ውዥንብር ውስጥ ስንጠፋ ትክክለኛውን አቅጣጫ ያሳየናል፤ ከስሕተት ይጠብቀናል፤ መጨረሻም ወደ ዘላለም ቤታችን ያደርሰናል።

በመጨረሻም ዛሬ ራሳችንን እንጠይቅ። ለቃሉ ያለን ፍቅርና ታዛዥነት ምን ያህል ነው? በፈተናና በመከራ ጊዜ የምንበረታው በምን ላይ ተመስርተን ነው? እንደ ጢሞቴዎስ የተማርነውንና የተረዳነውን ቃል አጥብቀን እንያዝ። መጽሐፍ ቅዱስ በየቀኑ የሚመራን፣ የሚገስጸንና የሚያስተምረን የሕይወት መመሪያችን ይሁን። ጌታ በቃሉ እውነት ይቀድሰን። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የአንድን መሪ ትምህርት ብቻ ሳይሆን "አካሄዱንና አሳቡን" መከተል ለምን አስፈላጊ ነው?

"በእግዚአብሔር ፈቃድ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ መከራ ይደርስባቸዋል" የሚለው ቃል ዛሬ ካለው አመለካከት ጋር እንዴት ይጋጫል?

በመከራ ውስጥ ጌታ "ከሁሉ እንዳዳነኝ" ማለቱ፣ ጳውሎስ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን መተማመን እንዴት ያሳያል?

ከሕፃንነት ጀምሮ ቅዱሳት መጻሕፍትን ማወቅ ለወደፊት አገልግሎት የሚኖረው ድርሻ ምንድነው?

"የእግዚአብሔር መንፈስ ያለባቸው" (Inspiration) ሲባል መጽሐፍ ቅዱስ ከሌሎች መጻሕፍት በምን ይለያል?

መጽሐፍ ቅዱስ ለትምህርት፣ ለተግሣጽ፣ ለማቅናትና ለምክር "ይጠቅማል" ሲባል በእለት ተእለት ሕይወታችን እንዴት እንተገብረዋለን?

"ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ መሆን" ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ጋር ያለው ግንኙነት ምንድነው?

ጳውሎስ "ከማን እንደተማርህ እወቅ" ማለቱ፣ የመምህራን ማንነት ለትምህርቱ ተአማኒነት ያለውን ሚና እንዴት ያሳያል?

በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው እምነት ቅዱሳት መጻሕፍትን በትክክል ለመረዳት ያለው ድርሻ ምንድነው?

ምዕራፍ 4

ወንጌልን የመስበክ ጥብቅ አደራ እና የአገልግሎት ፈተና (4:1–5)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሰላም ለእናንተ ይሁን ቅዱሳን። ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 4 ቁጥር 1 እስከ 5 ያለውንና ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የሰጠውን እጅግ ከባድና የመጨረሻውን አደራ አብረን እንመለከታለን። ይህ ክፍል ለወንጌል አገልጋዮች ብቻ ሳይሆን፣ ቃሉን ለሚሰሙና ለሚከተሉ አማኞች ሁሉ የሚሆን ጥብቅ ማሳሰቢያ የያዘ ሰማያዊ መመሪያ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ አደራውን የሚጀምረው በታላቅ ድምቀት ነው። በሕያዋንና በሙታን ላይ ሊፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት እንዲሁም በመገለጡና በመንግሥቱ ፊት ጢሞቴዎስን ያዝዘዋል። ይህ አደራ ዝም ብሎ የጓደኛ ምክር ሳይሆን፣ የፍርድ ባለቤት በሆነው በክርስቶስ ፊት የቀረበ ሰማያዊ ቃለ መሐላ ነው። ትእዛዙም "ቃሉን ስበክ" የሚል ነው። ቃሉን የምንሰብከው ደግሞ በሁኔታዎች ተመሥርተን ሳይሆን "ሲመችም ባይመችም" መሆን አለበት። ጊዜው ምቹ ቢሆንም ባይሆንም፣ ሰዎች ቢወዱትም ባይወዱትም፣ እውነቱ መነገር አለበት። ይህ አገልግሎት ደግሞ ሰውን በማሳመን፣ በመገሰጽና በመምከር በትልቅ ትዕግሥት መከናወን ይኖርበታል።

ጳውሎስ ይህን ያህል ጥብቅ ትእዛዝ የሰጠበት ምክንያት ደግሞ ወደፊት የሚመጣውን አስቸጋሪ ሁኔታ ስለተረዳ ነው። ሰዎች ጤናማውን ትምህርት የማይታገሱበት ጊዜ ይመጣል። ይልቁንም የገዛ ምኞታቸውን የሚከተሉ፣ "ጆሮአቸውን የሚያሳክክ" ትምህርት የሚፈልጉና ለእውነት ከመገዛት ይልቅ ወደ ተረት የሚዘነብሉ ሰዎች ይበዛሉ። ሰዎች መስማት የሚፈልጉት ነፍሳቸውን የሚያድን እውነት ሳይሆን፣ ሥጋቸውን የሚያስደስትና ጆሮአቸውን የሚያዝናና ወሬ ይሆናል። በዚህ ዓይነት ፈታኝ ዘመን ውስጥ የአገልጋይ ጽናት እጅግ አስፈላጊ ነው።

በዚህ ሁሉ ግርግር መካከል ጢሞቴዎስ ምን ማድረግ እንዳለበት ጳውሎስ አራት መመሪያዎችን ያስቀምጥለታል። በመጀመሪያ በነገር ሁሉ "ንቁ" መሆን አለበት። ሁለተኛ "መከራን መቀበል" ይኖርበታል። ሦስተኛ "የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ" በንቃት መሥራት አለበት።

በመጨረሻም "አገልግሎቱን መፈጸም" ወይም የታዘዘውን አደራ እስከ ፍጻሜው ማድረስ ይጠበቅበታል። ዓለም ብትናወጥና ሰዎች ከእውነት ቢርቁም፣ የእግዚአብሔር ሰው ግን በተሰጠው ዓላማ ላይ ጸንቶ መቆም አለበት።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው አንድን ታማኝ የመብራት ቤት (Lighthouse) ጠባቂ እናስብ። በባሕሩ ላይ ኃይለኛ ማዕበል ቢነሳ፣ ጭጋግ ቢበዛና ነፋሱ ቤቱን ሊያፈርሰው ቢሞክርም፣ የጠባቂው ብቸኛው ሥራ መብራቱ እንዳይጠፋ ማድረግ ነው። በመርከብ ላይ ያሉ መንገደኞች መብራቱን ባያስተውሉት ወይም ባይፈልጉት እንኳ፣ ጠባቂው መብራቱን ካላበራ መርከቦቹ ድንጋይ ላይ ተጋጭተው ያልቃሉ። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ "ሰዎች ጆሮአቸው ቢደፈንም አንተ ግን የወንጌሉን ብርሃን ማብራትህን አታቁም" እያለው ነው። የእኛም ሕይወት የቃሉ ብርሃን ለዓለም የሚበራበት መብራት ቤት መሆን አለበት።

በመጨረሻም ዛሬ ራሳችንን እንጠይቅ። እኛ የምንፈልገው ጤናማውን የእግዚአብሔርን ቃል ነው ወይስ ጆሮአችንን የሚያሳክክ ትምህርት? በሕይወታችን ፈተና ሲበዛ ወንጌልን ከመመስከር ወደ ኋላ እንላለን ወይስ እንደ ጢሞቴዎስ በነገር ሁሉ እንነቃለን? ጌታ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ቃሉን የምንመሰክርበትን ድፍረትና ትዕግሥት ይስጠን። ዘመኑ አስቸጋሪ ቢሆንም እኛ ግን በአደራችን ላይ ታማኞች እንሁን። ጌታ በጸጋው ያጽናን። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "በእግዚአብሔርና በክርስቶስ ፊት" ብሎ ማዘዙ ለአገልግሎቱ የሚሰጠው ክብደት ምንድነው?

"በጊዜውም አለጊዜውም መጽናት" ሲባል በተግባር ምን ማለት ነው?

መግሠጽ፣ መዝለፍና መምከር በአገልግሎት ውስጥ እንዴት ተመጣጥነው መሄድ አለባቸው?

"ጆሮን የሚያሳክክ ትምህርት" የሚለው አገላለጽ በዘመናችን ያሉትን የትኞቹን ትምህርቶች ይገልጻል?

ሰዎች ከእውነት ወደ ተረት ዘወር የሚሉት ለምንድነው? ይህንስ እንዴት መከላከል ይቻላል?

"የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ" የሚለው ትእዛዝ ለፓስተሮች ብቻ ነው ወይስ ለሁሉም አማኞች?

"አገልግሎትህን ፈጽም" የሚለው ቃል አንድ አማኝ ሕይወቱን ከመጨረሱ በፊት ሊያሳካው የሚገባውን ግብ እንዴት ያመለክታል?

"በመገለጡና በመንግሥቱ" መማጸኑ ጳውሎስ ለአገልግሎቱ ያለውን የወደፊት ራእይ እንዴት ያሳያል?

በታላቅ ትዕግሥት ማስተማር ለምን ያስፈልጋል?

የሐዋርያው የድል ምስክርነት እና የአክሊል ተስፋ (4፡6–8)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 4 ቁጥር 6 እስከ 8 ያለውን፣ እጅግ ልብ የሚነካና መንፈሳዊ ወኔን የሚቀሰቅስ የሐዋርያው ጳውሎስን የሕይወት ማጠቃለያ ምስክርነት አብረን እንመለከታለን። ይህ ክፍል አንድ የእግዚአብሔር ሰው በምድር ላይ ያለውን አገልግሎት ፈጽሞ ወደ ሰማያዊው ክብር ሲቃረብ የሚኖረውን የመተማመንና የድል መንፈስ ቁልጭ አድርጎ ያሳየናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሕይወቱን የሚመለከተው እንደ አንድ "የመጠጥ መሥዋዕት" ነው። በጥንቱ ሥርዓት በመሥዋዕቱ ላይ ወይን ጠጅ እንደሚፈስ ሁሉ፣ እርሱም ደሙን ስለ ወንጌል ለማፍሰስና ሕይወቱን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ለመስጠት ዝግጁ ሆኗል። ሞቱን የሚጠራው "መሄጃዬ" በሚል ቃል ነው፤ ይህም ማለት ሞት ለእርሱ ጥፋት ሳይሆን፣ ከዚህ ዓለም ድካም ተለይቶ ወደ ጌታው የሚሄድበት ድልድይ መሆኑን ያሳያል። ጳውሎስ የሚሞትበትን ሰዓት በፍርሃት ሳይሆን፣ በታላቅ ሰላም እየተጠባበቀ ነው።

በቁጥር 7 ላይ ጳውሎስ ሦስት ታላላቅ የድል አዋጆችን ያውጃል። በመጀመሪያ "መልካሙን ገደል ተጋድያለሁ" ይላል፤ ይህም በኃጢአትና በጨለማው ዓለም ላይ ያደረገው መንፈሳዊ ውጊያ በድል መጠናቀቁን ያመለክታል። በመቀጠል "ሩጫውን ጨርሻለሁ" ይላል፤ ይህም ለእርሱ የተመደበለትን የአገልግሎት መስመር ሳይወጣና ሳይታክት እስከ ፍጻሜው መድረሱን ያሳያል። በመጨረሻም "ሃይማኖቴን ጠብቄአለሁ" ይላል፤ ይህም የደረሰበት መከራና ስደት ሳይበግረው፣ አደራ የተቀበለውን የወንጌል እውነት ሳይበረዝ ለልጁ ለጢሞቴዎስ ማስተላለፉን ያረጋግጣል።

ሐዋርያው አሁን የሚጠብቀው ምድራዊ ፍርድን ሳይሆን ሰማያዊውን ሽልማት ነው። ጻድቁ ፈራጅ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዚያ ቀን የሚሰጠውን "የጽድቅ አክሊል" በናፍቆት ይመለከታል። ይህ አክሊል ለጳውሎስ ብቻ ሳይሆን፣ እርሱ መገለጡን ለሚወዱና በናፍቆት ለሚጠባበቁ አማኞች ሁሉ የተዘጋጀ የድል አክሊል ነው። ጳውሎስ በሮም ወኅኒ ቤት የታሰረ ቢሆንም፣ ዓይኖቹ ግን ከሰማያዊው ዙፋንና ከሚጠብቀው ክብር ላይ አልተነቀሉም።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው፣ አንድን የማራቶን ሯጭ እናስብ። ሯጩ በብዙ ኪሎ ሜትሮች ጉዞ ውስጥ ጥማት፣ ድካምና የጡንቻ ቁርጥማት አጋጥሞታል። ሆኖም ግን የፍጻሜውን መስመር (Finish Line) ሲያይ ድካሙ ሁሉ ይጠፋል። በዚያ መስመር ላይ ደግሞ የድል አክሊል የያዘ አሰልጣኝ ይጠብቀዋል። ጳውሎስም የሕይወቱን የፍጻሜ መስመር አልፎ፣ ጌታው በክብር ሊቀበለውና አክሊሉን ሊያቀዳጀው ሲዘጋጅ እያየ ነው።

በመጨረሻም ዛሬ እኛ ራሳችንን እንጠይቅ። የእኛ የሕይወት ሩጫ በምን ዓይነት ሁኔታ ላይ ይገኛል? በፈተና መሃል ቆመን "ሃይማኖቴን ጠብቄአለሁ" ማለት እንችላለን? ሩጫችንን የምንጨርሰው ወንጌልን በመመስከር ነው ወይስ በዓለማዊ ሐሳብ ተጠላልፈን? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መገለጡን እንድንወድና ለድል አክሊል እንድንበቃ ጸጋውን ይስጠን። ሩጫችን በክብር ይፈጸም ዘንድ መንፈስ ቅዱስ ይርዳን። አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ሕይወትን እንደ "መጠጥ መሥዋዕት" አድርጎ ማየት ለአገልግሎት ያለንን መሰጠት እንዴት ይለውጠዋል?

"መልካሙን ገድል መጋደል" ሲባል ከምን ጋር ነው የምንጋደለው?

ሩጫውን "መጨረስ" ለምን አስፈላጊ ነው? አጋማሽ ላይ የሚያቆሙ ሰዎች ለምን ይቆማሉ?

"እምነትን መጠበቅ" ሲባል ምን ማለት ነው? እምነቱስ እንዳይጠፋብን ምን ማድረግ አለብን?

"የጽድቅ አክሊል" የሚሰጠው በምን መሠረት ነው? የጌታስ "ጻድቅ ፈራጅነት" እዚህ ላይ እንዴት ይገለጣል?

"መገለጡን መውደድ" በአኗኗራችን ላይ ምን ዓይነት ለውጥ ያመጣል?

የጳውሎስ የመጨረሻ ቃላት ለእኛ ለሕይወት መጨረሻችን ምን ዓይነት ራዕይ ይሰጡናል?

"የመሄዴ ጊዜ ደርሷል" የሚለው ንግግር ጳውሎስ ለሞት ያለውን ሰላማዊ ዝግጁነት እንዴት ያሳያል?

የግል መልዕክቶች፣ ጥንቃቄዎች እና የመጨረሻ ሰላምታ (4:9–22)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዛሬ ሁለተኛውን የጢሞቴዎስ መልእክት ጥናታችንን የምንጨርሰው ሐዋርያው ጳውሎስ ለመጨረሻ ጊዜ በጻፋቸው የግል ማሳሰቢያዎችና የፍቅር ሰላምታዎች ነው። ይህ ክፍል ጳውሎስ ታላቅ ሐዋርያ ብቻ ሳይሆን፣ እንደ ማንኛውም ሰው የሚራብ፣ የሚበርደው፣ የሚናፍቅና በወዳጆቹ ክህደት ልቡ የሚሰበር ሰው እንደነበረ ያሳየናል። የእግዚአብሔር ቃል ለሕይወታችን ብርታት ይሁንልን።

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮም ወኅኒ ቤት ሆኖ ጢሞቴዎስ በፍጥነት ወደ እርሱ እንዲመጣ ይማጸነዋል። ዴማስ የተባለው አብሮ አገልጋይ የነበረ ሰው "የአሁኑን ዓለም ወዶ" ጳውሎስን ጥሎት ወደ ተሰሎንቄ ሄዷል። ይህ የዴማስ ታሪክ ዛሬም በዓለም ፍቅር ተሸንፈው እምነታቸውን ለሚተዉ ሰዎች ትልቅ ማስጠንቀቂያ ነው። በሌላ በኩል ግን "ሉቃስ ብቻ ከእኔ ጋር አለ" በማለት ሉቃስ በፈተና ቀን ያሳየውን ታማኝነት ያወድሳል። ቀደም ሲል በመካከላቸው አለመግባባት የነበረውን ማርቆስን እንኳ "ለአገልግሎት ይጠቅመኛልና ይዘኸው ና" በማለት እርቅና ይቅርታ በቤተክርስቲያን ውስጥ ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ያስተምረናል።

ጳውሎስ ስለ መንፈሳዊው ነገር ብቻ ሳይሆን ስለ አካላዊ ፍላጎቶቹም ይናገራል። ከረምት እየመጣ ስለነበረ በጢሮአዳ የተወውን "በርኖስ" (ካፖርት) እንዲያመጣለትና መጻሕፍቱን በተለይም በብሬና የተጻፉትን እንዲያመጣለት ይጠይቃል። ይህ የሚያሳየን ታላቁ ሐዋርያ በሞት አፋፍ ላይ ሆኖ እንኳ ለቃሉ ያለውን ጥማትና ራሱን ከቅዝቃዜ ለመከላከል ያለውን ጥንቃቄ ነው። እኛም እስከ መጨረሻው ሰዓት ድረስ ከመማርና ራሳችንን ከመንከባከብ መቦዘን የለብንም።

ጳውሎስ ስለ ጠላቶቹም ያስጠነቅቃል። የመዳብ አንጥረኛው እስክንድሮስ በጳውሎስና በቃሉ ላይ እጅግ ክፉ ነገር አድርጓል። ጳውሎስ ግን በቀልን ለእግዚአብሔር በመተው "ጌታ እንደ ሥራው ይክፈለው" ይላል።

እጅግ ልብ የሚነካው ምስክርነት ደግሞ በቁጥር 16 ላይ ይገኛል። ጳውሎስ በመጀመሪያው መከላከያው ጊዜ ሁሉም ጥለውት ሸሽተው ነበር፤ ማንም ከጎኑ አልቆመም። "ጌታ ግን በአጠገቤ ቆመ" ይላል። ሰዎች ሁሉ ጥለውን በሚሄዱበት በዚያ የብቸኝነት ሰዓት፣ የማይተወንና የማያሳፍረን ጌታ ከጎናችን ይቆማል። እርሱም ከነፍሰ ገዳዩ ከአንበሳ አፍ ጳውሎስን አድኖታል።

በመጨረሻም ጳውሎስ ለሚያውቃቸው ቅዱሳን ሁሉ የፍቅር ሰላምታውን ይልካል። ለጵርስቅላና ለአቂላ፣ ለኦኔሲፎሩ ቤተሰቦችና ለሌሎችም ቅዱሳን ሰላምታ ይሰጣል። "ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን" በማለት ደብዳቤውን ይዘጋል። ጳውሎስ የሕይወቱን ሩጫ የሚጨርሰው በመለኮታዊ ጸጋ ተሞልቶና ወደ ሰማያዊው መንግሥት ለመግባት በታላቅ ተስፋ እየተጠባበቀ ነው። እኛም ይህንን አደራ ይዘን በታማኝነት እንድንቆም ጌታ ይርዳን።

ይህንን በምሳሌ ስንመለከተው፣ አንድን በበረዶ የተሸፈነ ተራራ የሚወጣ ተጓዥ እናስብ። ተጓዙ አብረውት የነበሩት ሰዎች ሲደክማቸው ትተውት ቢመለሱም፣ እርሱ ግን ለብቻው ጉዞውን ይቀጥላል። ብርድ ቢበረታበት በርኖሱን ይለብሳል፣ አቅጣጫ ቢጠፋው ካርታውን (መጽሐፉን) ይመለከታል። በመጨረሻም ተራራው ጫፍ ላይ ሲደርስ፣ አሰልጣኙ እጆቹን ዘርግቶ ሲቀበለው ያያል። ጳውሎስም የሕይወቱን ተራራ ወጥቶ ጨርሷል፤ ጌታውም በክብር ሊቀበለው ተዘጋጅቷል።

በአጠቃላይ የሁለተኛ ጢሞቴዎስ መልእክት በመከራ ውስጥ ያለን ጽናት፣ ለቃሉ ያለን ታማኝነትና የጌታን የማይለወጥ ድጋፍ ያስተማረን ድንቅ መጽሐፍ ነው። እኛም እንደ ጳውሎስ ሩጫችንን በክብር እንድንጨርስና እንደ ጢሞቴዎስ አደራችንን እንድንጠብቅ ጌታ ጸጋውን ያብዛልን። ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን! አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ዴማስ "የአሁኑን ዓለም ወዶ" መሄዱ፣ አማኞች ሊጠነቀቁበት ስለሚገባው ዓለማዊነት ምን ያስተምራል?

ጳውሎስና ማርቆስ መታረቃቸው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስላለው ግንኙነትና ይቅርታ ምን ያስተምረናል?

ጳውሎስ በሞት አፋፍ ላይ ሆኖ መጻሕፍትንና ብራናዎችን መፈለጉ፣ ለአንድ አገልጋይ የማያቋርጥ ትምህርት አስፈላጊነትን እንዴት ያሳያል?

"ጌታ በአጠገቤ ቆሞ አበረታኝ" የሚለው ቃል በብቸኝነትና በሰው መተንፍ ውስጥ ላሉ አማኞች የሚሰጠው ማበረታቻ ምንድነው?

"ከአንበሳ አፍ ዳንሁ" የሚለው አገላለጽ ምን ዓይነት አደጋዎችን ሊያመለክት ይችላል?

ጳውሎስ ጢሞቴዎስ "ከክረምት በፊት ና" ማለቱ፣ የመልእክቱን አጣዳፊነትና የሰው ልጅ ግንኙነት ፍላጎትን እንዴት ያሳያል?

"ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን" የሚለው የመዝጊያ ጸሎት ለቤተ ክርስቲያን ሁሉ የሚሰጠው በረከት ምንድነው?

አሌክሳንድሮስ ስላደረገው ጉዳት ጳውሎስ መናገሩ፣ ከጠላቶች ጥንቃቄ ማድረግ እንደሚያስፈልግ እንዴት ያስተምራል?

በ4:18 ላይ ያለው "ወደ ሰማያዊ መንግሥቱ ያድነኛል" የሚለው ቃል ጳውሎስ ከምድራዊ ሞት በላይ ስላለው ድል ያለውን እምነት እንዴት ይገልጻል?

የጉዞው ፍጻሜና ቀጣይ እርምጃዎች

ከቡራን የቃሉ ተማሪዎች፤ የ2ኛ ጢሞቴዎስን መልእክት በጥልቀት የመረመርንበት ጉዟችን እዚህ ላይ ፍጻሜውን አግኝቷል። ነገር ግን የመጽሐፉ መዘጋት የተቀበልነውን ሰማያዊ አደራ መዘጋት መሆን የለበትም። ሐዋርያው ጳውሎስ ከጨለማው እስር ቤት ሆኖ የላከው ያ የብርሃን ቃል፤ አሁን በልባችሁ ውስጥ እንደ ሕያው እሳት ሊነድድ ይገባል። በዚህ ጥናት ውስጥ ጤናማውን የቃል ንድፍ እንዴት እንደምንይዝ፤ በመከራ ውስጥም ቢሆን ጌታ በአጠገባችን እንደሚቆምና የእግዚአብሔር ቃል ፈጽሞ እንደማይታሰር በዝርዝር አይተናል።

አንድን የጥንት የቸቦ ቅብብሎሽ ሩጫ እናስብ። ችቦውን የያዘው ሯጭ ብቸኛ ዓላማው በእጁ ያለው እሳት ሳይጠፋ ለሚቀጥለው ሰው ማድረስ ነው። በመንገዱ ላይ ድካም ቢኖርም፤ ኃይለኛ ነፋስ ቢነፍስም፤ ትኩረቱ ግን በእጁ ካለው እሳትና ከፊቱ ካለው ግብ ላይ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ያቀጣጠለውን የወንጌል እሳት ለልጁ ለጢሞቴዎስ ሰጥቶታል፤ ጢሞቴዎስ ደግሞ በታማኝነት ለእኛ አቀብሎናል። አሁን ይህ መለኮታዊ ችቦ በእጃችሁ ላይ ይገኛል። እሳቱ ሳይጠፋና ሳይበረዝ ለቀጣዩ ትውልድ የማድረስ ታላቅ ሰማያዊ ኃላፊነት አለባችሁ።

ይህ ጥናት የእምነት አርበኛና የክርስቶስ ታማኝ ወታደር እንድትሆኑ ያዘጋጃችሁ መንፈሳዊ ሥልጠና ነው። በኑሯችሁ ሁሉ የቃሉን ኃይል እያሳያችሁ፤ መገለጡን ለሚወዱ የሚሰጠውን የጽድቅ አክሊል በናፍቆት እየጠበቃችሁ በድል ተጓዙ። ጳውሎስ ሩጫውን እንደጨረሰና ሃይማኖቱን እንደጠበቀ፤ እናንተም እስከ ፍጻሜው እንድትጸኑ የጌታ ጸጋና ሰላም ዘወትር ከእናንተ ጋር ይሁን። አሜን።

ይህንን ጥናት ደጋግመው በመከለስና ሌሎች 'የሕይወት እንጀራ አገልግሎት' የሚያዘጋጃቸውን የጥናት መምሪያዎችና ማብራሪያዎች በመጠቀም በመንፈሳዊ እውቀትዎ ይደጉ።

🌐 **Website:** https://ethiopiansite.com/
📱 **Telegram:** https://t.me/YehiwotEnjera_Official
👥 **Facebook:** facebook.com/YehiwotEnjera
▶️ **Youtube:** https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera
📧 **Email:** tsegaewnet@gmail.com

የሐዋርያው የመጨረሻ አደራ፡- በድል የመጨረስ ምስጢር

ይህ መጽሐፍ ሐዋርያው ጳውሎስ በሮም ወኅኒ ቤት በሰንሰለት ታስሮ ሳለ፤ ሕይወቱ ሊያልፍ ጥቂት ጊዜ ሲቀረው ለሚወደው ልጁ ለጢሞቴዎስ የጻፈው የመጨረሻውና እጅግ ልብ የሚነካው መልእክት ትንተና ነው። በውስጡም አንድ አማኝ በጸጋ እንዴት መበርታት እንዳለበት፤ የእግዚአብሔር ቃል ፈጽሞ እንደማይታሰርና በመጨረሻው ዘመን በሚመጣው አስጨናቂ ጊዜ ውስጥ እንዴት ጸንቶ መቆም እንደሚገባ የሚገልጹ ሰማያዊ መመሪያዎችን ይዟል።

ይህ የጥናት መጽሐፍ እንደ ወታደር መከራን ለመቀበል፤ እንደ አትሌት በሥርዓቱ ለመሮጥና እንደ ገበሬ በትጋት ለማገልገል ለሚፈልግ ለማንኛውም የክርስቶስ ተከታይ የተዘጋጀ ውድ ስጦታ ነው። በሐሰት ትምህርትና በዓለማዊ ምኞት በሚናወጥ ዓለም ውስጥ፤ ጤናማውን የቃል ንድፍ አጥብቆ ለመያዝ የሚያስችል መንፈሳዊ ጥበብን ያሳያል። በተጨማሪም መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር እስትንፋስ እንደመሆኑ መጠን፤ ሕይወትን ለማቅናትና ለበጎ ሥራ ሁሉ ለመዘጋጀት ያለውን የማይተካ ሚና በግልጽ ያስረዳል።

ወደዚህ ጥናት ዘልቀው ሲገቡ የጳውሎስን የአሸናፊነት ምስክርነት ያገኛሉ። ሩጫን በድል ለመጨረስና ለሚጠብቀን የጽድቅ አክሊል ራስን ለማዘጋጀት የሚያስፈልገውን መንፈሳዊ ወኔ በውስጥዎ ይቀሰቅሳል። ጌታ በአጠገባችሁ ቆሞ እንደሚያበረታችሁና ለሰማያዊው መንግሥት እንደሚያዘጋጃችሁ የሚያበስር ታላቅ የምሥራች ነው። የዘመኑ አስቸጋሪነት ሳይሆን በውስጣችሁ ያለው የጸጋ ብዛት እንዲታያችሁ ይህ መጽሐፍ መንገድ ያሳያችኋል። የጌታ ሰላም ከሁላችሁ ጋር ይሁን። አሜን።

ያግኙን 🔗 📱

ሌሎች የጥናት መምሪያዎችና ማብራሪያዎች ማግኘት የሚፈልጉ ከሆነ ጥያቄዎን ያድርሱን። እንዲሁም ስለዚህ ጥናት ያለዎትን አስተያየት፣ ጥያቄ ወይም ምስክርነት መስማት እንሻለን። የእርስዎ መልዕክት ለእኛ ትልቅ ብርታት ነው።

🌐 **Website:** https://ethiopiansite.com/
📱 **Telegram:** https://t.me/YehiwotEnjera_Official
👥 **Facebook:** facebook.com/YehiwotEnjera
▶️ **Youtube:** https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera
📧 **Email:** tsegaewnet@gmail.com

Made with Bloom®